

พระราชบัญญัติ

การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๓ เฉพาะความในตอนที่ ๑ มาตรฐานอากาศยาน

ส่วนที่ ๒ การรับรองแบบ และส่วนที่ ๓ การรับรองการผลิตให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโกเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๖ รวมตลอดถึงภาคผนวกและบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกหรืออนุสัญญานั้น

“อากาศยาน” หมายความว่า เครื่องทั้งสิ้นซึ่งทรงตัวในบรรยากาศ โดยปฏิบัติการแห่งอากาศ เว้นแต่วัตถุซึ่งระบุงเวียนไว้ในกฎกระทรวง

“อากาศยานขนส่ง” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้หรือมุ่งหมายสำหรับใช้ขนส่งของหรือคนโดยสารเพื่อพาหนึ่งเป็นทางค้า

“อากาศยานส่วนบุคคล” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้หรือมุ่งหมายสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ในกิจการอันมิใช่เพื่อพาหนึ่งเป็นทางค้า

“อากาศยานต่างประเทศ” หมายความว่า อากาศยานซึ่งจดทะเบียนและมีสัญชาติตามกฎหมายต่างประเทศ

“ร่มอากาศ” หมายความว่า ร่มที่ใช้สำหรับหน่วงการหล่นของคน สิ่งของ หรือสัตว์จากที่สูง โดยความต้านทานของอากาศ

“ผลิตภัณฑ์” หมายความว่า อากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ชิ้นส่วนมาตรฐาน หรือบริภัณฑ์ แล้วแต่กรณี

“ลำตัวอากาศยาน” หมายความว่า โครงสร้างของอากาศยาน แต่ไม่รวมถึงส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

“ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน” หมายความว่า เครื่องยนต์ ใบพัด และส่วนประกอบอื่นของอากาศยานที่คณะกรรมการเทคนิคประกาศกำหนด

“เครื่องยนต์” หมายความว่า เครื่องที่ใช้หรือมุ่งหมายสำหรับการขับเคลื่อนอากาศยาน รวมตลอดถึงชิ้นส่วน อุปกรณ์ และส่วนประกอบของเครื่องยนต์ แต่ไม่รวมถึงใบพัด

“ใบพัด” หมายความว่า กลอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการขับเคลื่อนอากาศยานโดยมีชุดใบครีบริบติดกับเพลาชับของเครื่องยนต์ซึ่งเมื่อทำการหมุนจะก่อให้เกิดแรงผลักดันอันเป็นผลจากการกระทำของชุดใบครีบริบต่ออากาศในแนวตั้งฉากกับระนาบของการหมุนโดยประมาณ รวมตลอดถึงชิ้นส่วน อุปกรณ์ หรือส่วนประกอบที่ใช้ในการควบคุม แต่ไม่รวมถึงใบครีบริบในเครื่องยนต์ และใบพัดประธานหรือใบพัดรองของเฮลิคอปเตอร์หรือของอากาศยานอื่นที่มีลักษณะคล้ายกับเฮลิคอปเตอร์

“ชิ้นส่วนของอากาศยาน” หมายความว่า ลำตัวอากาศยาน ชิ้นส่วนของลำตัวอากาศยาน หรือชิ้นส่วนของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

“ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ” หมายความว่า ชิ้นส่วนของอากาศยานที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ติดตั้งกับอากาศยาน หรือเพื่อใช้ทดแทนชิ้นส่วนของอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในใบรับรองแบบ

“ชิ้นส่วนมาตรฐาน” หมายความว่า ชิ้นส่วนที่ผลิตขึ้นโดยได้รับการรับรองมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือตามมาตรฐานที่องค์กรของต่างประเทศกำหนด โดยมาตรฐานดังกล่าวคณะกรรมการเทคนิคประกาศให้ใช้เป็นมาตรฐานชิ้นส่วนของอากาศยานได้ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

“บริภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องวัด กลไก ชิ้นส่วน อุปกรณ์ และส่วนประกอบที่ใช้หรือมุ่งหมายที่จะใช้ในการทำงานหรือในการควบคุมอากาศยานในระหว่างการบิน ไม่ว่าจะติดตั้งหรือประกอบอยู่ภายในหรือภายนอกอากาศยาน รวมตลอดถึงอุปกรณ์สื่อสาร ทั้งนี้ เฉพาะที่คณะกรรมการเทคนิคได้กำหนดมาตรฐานทางเทคนิคตามมาตรา ๓๔ (๑)

“แบบที่ได้รับการรับรอง” หมายความว่า แบบอากาศยาน แบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีการรับรองโดยใบรับรองแบบหรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม หรือโดยหนังสือรับรอง รวมทั้งหนังสือให้ความเห็นชอบการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ตลอดจนแบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพตามใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ และแบบบริภัณฑ์ตามใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์

“ใบรับรองแบบ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อรับรองแบบที่ออกสำหรับอากาศยาน ต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒ รวมทั้งใบรับรองแบบ

ส่วนเพิ่มเติม และให้หมายความรวมถึงใบรับรองแบบหรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมที่ออกให้โดย
รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย และได้รับหนังสือรับรองตาม
มาตรา ๔๑/๑๓ และมาตรา ๔๑/๑๔

“ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อรับรองแบบที่แก้ไข
เพิ่มเติมอากาศยานต้นแบบ หรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใบรับรองแบบแล้วตาม
มาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๒) (ก) หรือมาตรา ๔๑/๖ วรรคสอง

“ผู้ได้รับใบรับรองแบบ” หมายความว่า ผู้ได้รับโอนสิทธิจากผู้ที่ได้รับใบรับรองแบบด้วย

“ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้
ผลิตอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒๑

“ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้
สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๓๒

“ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับ
ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพตามมาตรา ๔๑/๓๗

“ใบอนุญาตผลิตบริษัท” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้
ผลิตบริษัทตามมาตรา ๔๑/๔๗

“ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ” หมายความว่า หนังสือสำคัญสำหรับอากาศยานที่ออกให้เพื่อ
แสดงว่าอากาศยานลำใดมีความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๖๑ และให้หมายความรวมถึง
ใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทยออก
ให้ตามมาตรา ๔๑/๗๒

“หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ” หมายความว่า หนังสือสำคัญสำหรับส่วนประกอบ
สำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริษัท ที่ออกให้เพื่อแสดงว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้
ผลิตขึ้นตามแบบที่ได้รับการรับรอง หรือได้รับการบำรุงรักษาให้คงสภาพตามแบบที่ได้รับการรับรอง
หรือตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศ

“คำสั่งความสมควรเดินอากาศ” หมายความว่า คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๑/๘๒ เพื่อให้
อากาศยานใช้งานต่อไปได้โดยปลอดภัย

“การบำรุงรักษา” หมายความว่า งานที่ต้องทำเพื่อให้อากาศยานคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ เช่น การซ่อม การตรวจพินิจ การถอดเปลี่ยน การดัดแปลง หรือการแก้ไขข้อบกพร่อง

“ใบรับรองหน่วยซ่อม” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับผู้ได้รับการรับรองให้ประกอบกิจการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หรืออุปกรณ์ รวมทั้งชิ้นส่วนของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๕๔

“ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อม” หมายความว่า บุคคลที่ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมแต่งตั้งให้มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการของหน่วยซ่อมตามมาตรา ๔๑/๑๐๐

“สนามบิน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่นสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวยของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้ง และอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ภายในสนามบินนั้น

“สนามบินอนุญาต” หมายความว่า สนามบินที่บุคคลได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และสนามบินที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน” หมายความว่า พื้นที่ที่จัดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่นสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวยของอากาศยานเป็นการชั่วคราวตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมตลอดถึงพื้นที่ดินที่บุคคลซึ่งไม่มีสิทธิในที่ดินนั้นได้หักร้างตัดพินด้นไม้ หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นที่เรียบซึ่งอากาศยานอาจขึ้นลงได้ และเป็นพื้นที่กว้างตั้งแต่สามสิบเมตรขึ้นไป และยาวตั้งแต่สามร้อยเมตรขึ้นไป

“ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต” หมายความว่า ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๕๓ หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕

“ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับอนุญาตให้เปิดให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๖๐/๑

“ระบบการจัดการด้านนิรภัย” หมายความว่า วิธีการจัดการด้านนิรภัยการบินและด้านนิรภัยภาคพื้น เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบความรับผิดชอบ และวิธีการที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัย

“การรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า การป้องกันการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อกิจการบิน

“ลานจอดอากาศยาน” หมายความว่า บริเวณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นที่ยอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต และหมายความรวมถึงสถานที่อื่นนอกบริเวณดังกล่าวในสนามบินอนุญาตที่อากาศยานได้รับอนุญาตให้จอดชั่วคราวเพื่อรับหรือรอรับบริการในกรณีจำเป็นหรือฉุกเฉิน

“บริการในลานจอดอากาศยาน” หมายความว่า บริการใด ๆ ที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับอากาศยานหรือธุรกิจการเดินอากาศในลานจอดอากาศยาน นอกจากบริการช่างอากาศยาน

“บริการช่างอากาศยาน” หมายความว่า บริการที่เกี่ยวกับเทคนิคในด้านความปลอดภัยของอากาศยานหรือการบำรุงรักษาอากาศยานในลานจอดอากาศยาน ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ” หมายความว่า เครื่องให้บริการที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินอากาศของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้งและอุปกรณ์ของเครื่องให้บริการนั้น

“ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า นักบิน ดันหน นายช่าง พนักงานวิทยุ พนักงานควบคุมการจราจรทางอากาศ พนักงานอำนวยความสะดวกการบิน และผู้ทำหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้ควบคุมอากาศยาน” หมายความว่า นักบินที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือผู้จดทะเบียนอากาศยานกำหนดให้เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบความปลอดภัยสำหรับการบินแต่ละเที่ยวบิน

“ผู้จัดการสนามบินสาธารณะ” หมายความว่า ผู้อำนวยการ ผู้จัดการหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่เปิดให้บริการแก่สาธารณะ

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจในการเดินอากาศ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า อธิบดีและผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ มาตรา ๕/๒ และมาตรา ๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๕/๑ ในการดำเนินการพิจารณาเพื่อออก หรือต่ออายุใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองตามความในพระราชบัญญัตินี้ หากมีความจำเป็นต้องตรวจสอบ ทดลอง ทดสอบ หรือกระทำด้วยประการใด เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ขอหรือผู้ได้รับใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองนั้น มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด หรือมีขีดความสามารถในการดำเนินการตามที่ขออนุญาต หรือในการดำเนินการเพื่อตรวจสอบว่าอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ บริษัท ชิ้นส่วนของอากาศยาน สนามบิน เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานมีความปลอดภัยหรือเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ขอหรือผู้ได้รับใบรับรอง ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองดังกล่าว เป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายเพื่อการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงคมนาคมกำหนด

มาตรา ๕/๒ บทบัญญัติที่ให้อำนาจอธิบดีสั่งเพิกถอนใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองในกรณีตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการจำกัดอำนาจอื่นของอธิบดีในการสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีเหตุที่อาจต้องเพิกถอนตามวรรคหนึ่ง โดยผู้ได้รับใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง ไม่สามารถอ้างความเชื่อโดยสุจริตมาคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้ อธิบดีมีหน้าที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้ปรากฏและสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยไม่ชักช้า

รายงานการตรวจสอบตามวรรคสอง เป็นเอกสารที่เปิดเผยแก่บุคคลทั่วไป

มาตรา ๕/๓ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง และอธิบดีได้สั่งให้มีการแก้ไข เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขดังกล่าว ไม่เป็นเหตุให้ผู้ที่ได้รับใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองนั้นพ้นความรับผิดชอบในการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขดังกล่าว หรือตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งตามมาตรา ๒๐
- (๓) กำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๖ (๒) และ (๓)

(๔) ยกเว้นค่าธรรมเนียมตาม (๑) ค่าโดยสารหรือค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งตามมาตรา ๒๐ ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตามมาตรา ๕๖ หรือค่าบริการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๗

(๕) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด ๑ คณะกรรมการการบินพลเรือน แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๑

คณะกรรมการการบินพลเรือน และคณะกรรมการเทคนิค”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้บัญชาการทหารอากาศ และกรรมการอื่นอีกเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้อธิบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และในเรื่องต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและพิจารณาอนุมัติแผนอำนวยความสะดวก แผนรักษาความปลอดภัย และแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ รวมทั้งแผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ

(๒) รับผิดชอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบินพลเรือนแก่รัฐมนตรี

(๓) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งตามมาตรา ๒๐

(๔) พิจารณากำหนดอัตราและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใด ในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๖ ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) พิจารณากำหนดเงื่อนไขการเรียกเก็บและอนุมัติอัตราค่าบริการ เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๗

(๖) ออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้และตามอนุสัญญา

ข้อบังคับนั้น เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ มาตรา ๑๕/๒ มาตรา ๑๕/๓ มาตรา ๑๕/๔ มาตรา ๑๕/๕ และมาตรา ๑๕/๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๑

“มาตรา ๑๕/๑ ให้มีคณะกรรมการเทคนิคคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานและการบำรุงรักษาอากาศยาน โดยต้องมีอาจารย์ประจำผู้สอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ และให้รองอธิบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจากข้าราชการกรมการขนส่งทางอากาศได้ตามความจำเป็น
มาตรา ๑๕/๒ กรรมการเทคนิคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งกรรมการ
ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕/๑
- (๔) รัฐมนตรีให้ออกเพราะมีเหตุบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงหรือมีความประพฤติ
เสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

ถ้ามีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ ให้แต่งตั้งประธานหรือกรรมการเข้าแทน
แล้วแต่กรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการเข้าแทนตำแหน่งที่ว่าง
ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่ต้องมีกรรมการเหลือพอที่จะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๕/๓ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔
มาใช้บังคับแก่การประชุมและประโยชน์ตอบแทนของกรรมการเทคนิค

มาตรา ๑๕/๔ ให้คณะกรรมการเทคนิคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศกำหนดส่วนประกอบอื่นของอากาศยานเป็นส่วนประกอบสำคัญของ
อากาศยานตามมาตรา ๔

(๒) ออกข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

- (ก) มาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง
- (ข) มาตรฐานอากาศยานที่ผลิตเพื่อส่งออกตามมาตรา ๓๕
- (ค) ระบุประเภทอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ผลิตตามแบบ
โดยไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม

(ง) หลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบโดยการบินทดลองหรือการทดสอบอย่างอื่นของ
อากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานต้นแบบตามมาตรา ๔๑/๒

(จ) หลักเกณฑ์การใช้งานได้อย่างปลอดภัยของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๔

(ฉ) หลักเกณฑ์การตรวจสอบการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ และมาตรา ๔๑/๗

(ช) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบอากาศยาน แบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานแบบขึ้นส่วนรับรองคุณภาพ และแบบบริภัณฑ์ใดเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญหรือไม่ใช่สาระสำคัญตามมาตรา ๔๑/๘

(๓) ออกประกาศให้ใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นมาตรฐานขึ้นส่วนของอากาศยานตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

(๔) มอบหมายให้อธิบดีออกข้อกำหนดในรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานอากาศยานและให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดดังกล่าวตามมาตรา ๓๔ วรรคห้า

(๕) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญเพียงพอในการผลิตอากาศยานของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒๒ (๓)

(๖) กำหนดการบำรุงรักษาอากาศยาน สำหรับอากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบตามมาตรา ๔๑/๖๕ วรรคสอง (๒)

(๗) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่อธิบดีในเรื่องเทคนิค เพื่อการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕/๕ ให้กรมการขนส่งทางอากาศมีหน้าที่รับผิดชอบเป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการการบินพลเรือน คณะกรรมการเทคนิค และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๓ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม วิจัยและพัฒนากิจการการบินพลเรือนและการรักษาความปลอดภัยตลอดจนจัดให้มีการทดสอบและปรับปรุง รวมทั้งประเมินระบบของสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการบินพลเรือน

(๒) กำกับดูแล ควบคุมกิจการการบินพลเรือน

(๓) จัดทำทะเบียนอากาศยาน และทะเบียนผู้ประจำหน้าที่และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน

(๔) จัดระบบ และเก็บรักษาเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับใบอนุญาต ใบสำคัญ ใบรับรอง และเอกสารอื่นทางการบินพลเรือน

(๕) ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับการบิน และการรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน ความผิดที่กระทำในอากาศยานหรือต่ออากาศยาน อุบัติเหตุของอากาศยาน การค้นหาช่วยเหลือกรณีอากาศยานประสบภัย การอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนเกี่ยวกับการเข้าเมือง การศุลกากร การสาธารณสุข การกักพืชและสัตว์ และการตรวจอย่างอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความรู้และข่าวสารระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือน

(๖) จัดทำและเผยแพร่ความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับการบินพลเรือน

(๗) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการบินพลเรือน

มาตรา ๑๕/๖ การอุทธรณ์คำสั่งอธิบดี ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง การพิจารณาประเด็นทางเทคนิค เป็นอำนาจดุลพินิจของคณะกรรมการเทคนิคและให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานทำการบิน เว้นแต่มีสิ่งเหล่านี้อยู่กับอากาศยานนั้น คือ

(๑) ใบสำคัญการจดทะเบียน

(๒) เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน และแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยาน

(๓) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

(๔) สมุดปูมเดินทาง

(๕) ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่แต่ละคน

(๖) ใบอนุญาตเครื่องวิทยุสื่อสาร ถ้ามีเครื่องวิทยุสื่อสาร

(๗) บัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสาร ในกรณีที่เป็นการบินระหว่างประเทศที่มีการบรรทุกผู้โดยสาร

(๘) บัญชีแสดงรายการสินค้า ในกรณีที่เป็นการบินระหว่างประเทศที่มีการบรรทุกสินค้า

(๙) สิ่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในมาตรานี้ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) อากาศยานที่ทำการบินทดลองภายใต้เงื่อนไข ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๒) อากาศยานทหารต่างประเทศ

(๓) อากาศยานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๑๖/๒ และมาตรา ๑๖/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๑๖/๑ ผู้จดทะเบียนอากาศยานต้องจัดให้มีสมุดปฐมเดินทางไว้ประจำอากาศยาน แต่ถ้ามีผู้ดำเนินการเดินอากาศสำหรับอากาศยานใดให้เป็นหน้าที่ของผู้ดำเนินการเดินอากาศ

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานบันทึกรายการในสมุดปฐมเดินทางตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

แบบสมุดปฐมเดินทางและการเก็บรักษาสมุดปฐมเดินทางให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๑๖/๒ แบบสมุดปฐมเดินทาง การเก็บรักษาสมุดปฐมเดินทาง และหน้าที่บันทึกรายการในสมุดปฐมเดินทาง ของอากาศยานต่างประเทศให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยาน

มาตรา ๑๖/๓ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารและบัญชีแสดงรายการสินค้าตามมาตรา ๑๖ (๓) และ (๔) ไว้กับอากาศยาน

แบบบัญชี การเก็บรักษาบัญชี และหน้าที่ในการบันทึกรายการในบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ในกรณีที่เป็นอากาศยานต่างประเทศให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยาน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เป็นบริการสาธารณะ

การกำหนดค่าโดยสารและค่าระวางของอากาศยานขนส่งต้องเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ

การเก็บค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่ง ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางของผู้ประกอบการอากาศยานขนส่ง ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้แยกประเภทของบริการการขนส่งทางอากาศตามความเหมาะสม

การเก็บค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งระหว่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยบริการเดินอากาศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ บุคคลที่อยู่ในอากาศยาน และผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ต้องปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัยตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ และผู้ประกอบการในสนามบินอนุญาตต้องรับผิดชอบและกำกับดูแลการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยและแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน และแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๔ ความสมควรเดินอากาศและสมุดปฐมเดินทาง มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔

แบบอากาศยาน การผลิตอากาศยาน และการควบคุมความสมควรเดินอากาศ

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานอากาศยาน

มาตรา ๓๔ มาตรฐานอากาศยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค โดยให้ประกอบด้วยมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน รวมถึงมาตรฐานทางเทคนิคของบริภัณฑ์

(๒) มาตรฐานอากาศยานเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เช่น มาตรฐานมลพิษทางเสียงหรือมาตรฐานมลพิษทางอากาศ

(๓) มาตรฐานอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการเดินอากาศ

คณะกรรมการเทคนิคอาจประกาศให้ใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือตามที่องค์กรของต่างประเทศกำหนดเป็นมาตรฐานขึ้นส่วนของอากาศยานได้

มาตรฐานตาม (๑) สำหรับอากาศยาน ให้กำหนดตามประเภทการใช้งานของอากาศยาน ได้แก่ การใช้งานปกติ ผาดแผลง ขนส่ง และการใช้งานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรฐานตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่อนุสัญญากำหนด

ในการกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการเทคนิคอาจมอบหมายให้อธิบดีมีอำนาจออกข้อกำหนดในรายละเอียดได้ตามความเหมาะสม โดยจะกำหนดให้ข้อกำหนดดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อเมื่อคณะกรรมการเทคนิคได้ให้ความเห็นชอบก่อนก็ได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่เป็นการผลิตเพื่อส่งออก คณะกรรมการเทคนิคอาจออกข้อกำหนดมาตรฐานอากาศยาน ให้แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ ก็ได้

ส่วนที่ ๒

การรับรองแบบ

มาตรา ๓๖ แบบที่จะใช้ในการผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานจะต้องมีใบรับรองแบบตามความในหมวดนี้

แบบอากาศยานและแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานต้องได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่คณะกรรมการเทคนิคกำหนดตามมาตรา ๓๔

คณะกรรมการเทคนิคอาจออกข้อกำหนดระบุประเภทอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลักษณะของการใช้งาน ให้ผลิตตามแบบโดยไม่ต้องมีใบรับรองแบบก็ได้

มาตรา ๓๗ ใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานมีดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับรองแบบมาตรฐาน ออกให้สำหรับแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการเทคนิคกำหนดตามมาตรา ๓๔

(๒) ใบรับรองแบบเฉพาะ ออกให้สำหรับแบบอากาศยาน เพื่อใช้งานที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การทำฝนเทียม การโปรยยาปราบศัตรูพืช หรือการทำแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศตามมาตรฐานที่คณะกรรมการเทคนิคกำหนดตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๓๘ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการขอใบรับรองแบบ ผู้ขอจะต้องระบุมาตรฐานอากาศยานที่นำมาใช้ในการออกแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ขอใบรับรองแบบ พร้อมทั้งแผนและระยะเวลาการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามที่ขอใบรับรองแบบนั้นด้วย

เมื่ออธิบดีได้รับคำขอ ให้อธิบดีตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ขอและประเมินความเป็นไปได้ของแบบที่เสนอ วิธีดำเนินการ และความพร้อมในการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ตลอดจนฐานะทางการเงิน บุคลากร สถานที่ และเครื่องมือที่จะใช้ในการสร้าง หากอธิบดีเห็นว่ามีความเป็นไปได้ ให้อธิบดีออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ขอดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวได้ โดยกำหนดระยะเวลาการสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต

ในกรณีที่ผู้ขอไม่สามารถสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ผู้ขออาจขอขยายระยะเวลาการสร้างต่ออธิบดีได้อีกหนึ่งครั้ง และอธิบดีอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ไม่เกินสองปี

ในกรณีที่ผู้ขอไม่สามารถสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้หนังสืออนุญาตเป็นอันสิ้นสุด

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ขอใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๘ และอธิบดีเห็นว่ามาตรฐานที่กำหนดในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิคตามมาตรา ๓๔ ไม่ครอบคลุมถึง หรือไม่อาจใช้กับแบบของผู้ขอ เพราะเหตุที่มีวิวัฒนาการหรือลักษณะแผนแบบแตกต่างไปจากอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใช้อยู่ในขณะนั้น ให้อธิบดีมีหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๓๘ วรรคสามไปพลางก่อนเป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขพิเศษเกี่ยวกับมาตรฐานของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีวิวัฒนาการหรือที่มีการออกแบบนั้น ได้ตามที่เห็นสมควร

และเมื่ออธิบดีได้กำหนดเงื่อนไขพิเศษแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการเทคนิคเพื่อพิจารณากำหนดเป็นมาตรฐานต่อไป

เงื่อนไขพิเศษที่อธิบดีกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระดับความปลอดภัยไม่น้อยกว่าระดับที่คณะกรรมการเทคนิคใช้ในการกำหนดมาตรฐานตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๑ เมื่อผู้ขอใบรับรองแบบได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แล้ว ผู้ขอมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ระบุในคำขอใบรับรองแบบ

(๒) บันทึกรายละเอียดและรายงานการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

(๔) หน้าที่อื่นตามที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอใบรับรองแบบตามวรรคหนึ่งไม่ปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) (๓) หรือ (๔) และอธิบดีได้เตือนให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแล้วยังฝ่าฝืน ให้อธิบดีเพิกถอนหนังสืออนุญาตนั้น

มาตรา ๔๑ ในระหว่างการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หากคณะกรรมการเทคนิคได้ออกข้อกำหนดมาตรฐานใหม่ที่แตกต่างจากมาตรฐานที่ระบุในคำขอใบรับรองแบบตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งสามารถใช้กับแบบอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่กำลังดำเนินการสร้างได้ และผู้ขอใบรับรองแบบประสงค์ที่จะใช้มาตรฐานใหม่ดังกล่าว ให้ผู้ขอแจ้งการเปลี่ยนมาตรฐานต่ออธิบดี ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดให้ผู้ขอใช้มาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นการเพิ่มเติมด้วยก็ได้ หรือมิฉะนั้นผู้ขอต้องใช้มาตรฐานเดิม

มาตรา ๔๑/๑ ในระหว่างการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หากมีข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิคกำหนดมาตรฐานขึ้นใหม่ให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังเพื่อความปลอดภัย อันเป็นการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานที่ระบุไว้ในคำขอใบรับรองแบบ ให้ผู้ขอใบรับรองแบบปรับปรุงแบบโดยใช้มาตรฐานที่กำหนดขึ้นใหม่ในการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าว

มาตรา ๔๑/๒ เมื่อผู้ขอใบรับรองแบบได้ดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานแล้ว ให้อธิบดีจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบโดยการบินทดลองหรือการทดสอบอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค ในการนี้ อธิบดีอาจกำหนดให้มีการรับฟังความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

เมื่อได้ทำการทดสอบตามวรรคหนึ่งแล้ว หากอธิบดีเห็นว่าอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้น เป็นไปตามมาตรฐานอากาศยานและมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีออกใบรับรองแบบอากาศยานหรือใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามประเภทที่กำหนดในมาตรา ๓๗ โดยอธิบดีอาจกำหนดข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศหรือข้อจำกัดอื่นในการใช้อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้นได้

มาตรา ๔๑/๓ ใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๗ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยให้ระบุมาตรฐานต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกใบรับรองแบบไว้ในใบรับรองแบบด้วย และในใบรับรองแบบต้องประกอบด้วยเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) แบบที่ออก

(ก) ภาพร่างและข้อกำหนดรายละเอียด รวมทั้งบัญชีของภาพร่างและข้อกำหนดรายละเอียดที่จำเป็นในการใช้กำหนดรูปลักษณะและลักษณะแผนแบบของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ที่แสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ใช้กับแบบดังกล่าว โดยให้ระบุมาตรฐานเฉพาะที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่คณะกรรมการเทคนิคประกาศให้ใช้กับอากาศยานได้ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับมิติ วัสดุ และกระบวนการที่จำเป็นในการใช้กำหนดความแข็งแรงทางโครงสร้างของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

(ค) ข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศที่กำหนดเพื่อการคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

(๒) ข้อจำกัดการใช้งานของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และ

(๓) ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้องกับแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

มาตรา ๔๑/๔ ในกรณีที่อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานใดอยู่ระหว่างการทดสอบ โดยได้บินทดลองตามมาตรา ๔๑/๒ แล้ว ก่อนได้รับใบรับรองแบบ หากผู้ขอใบรับรองแบบประสงค์จะใช้อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้น เพื่อฝึกอบรมผู้ประจำหน้าที่ หรือเพื่อแสดงสมรรถนะเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด ให้ยื่นคำขอใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราวต่ออธิบดี หากอธิบดีเห็นว่าอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวสามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค ให้อธิบดีออกใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราว โดยอธิบดีอาจกำหนดข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศหรือข้อจำกัดอื่นในการใช้อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้นตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๕ ผู้ทรงสิทธิในใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ประสงค์จะทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบที่ได้รับการรับรองแล้ว ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้อธิบดีตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค หากคณะกรรมการเทคนิคไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้อธิบดีตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยาน และมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีออกหนังสือให้ความเห็นชอบแก่ผู้ขอโดยให้แนบแบบที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงไว้กับหนังสือดังกล่าวด้วย

(๒) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ให้อธิบดีตรวจสอบโดยให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสาม และมาตรา ๔๑/๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หากอธิบดีเห็นว่า

(ก) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ถึงขนาดต้องออกใบรับรองแบบฉบับใหม่ ให้อธิบดีตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค หากคณะกรรมการเทคนิคไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้อธิบดีตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยาน และมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีรับรอง

โดยการแก้ไขเพิ่มเติมในใบรับรองแบบฉบับเดิม เว้นแต่ผู้ขอประสงค์จะให้ออกเป็นใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม ให้อธิบดีออกใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมแก่ผู้ขอได้

(ข) การแก้ไขดังกล่าวจำเป็นต้องตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองแบบฉบับใหม่ ให้อธิบดีแจ้งผู้ขอเพื่อยื่นคำขอใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๘

การรับรองการแก้ไขดังกล่าวตามมาตรา ๓๘ ไม่มีผลเป็นการยกเลิกใบรับรองแบบฉบับเดิม เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การรับรองตามวรรคสอง (๑) หรือ (๒) (ก) ผู้ขออาจขอให้รับรองเป็นการเฉพาะลำหรือเป็นการทั่วไปเฉพาะแบบก็ได้

มาตรา ๔๑/๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หรือผู้อื่นซึ่งมิใช่ผู้ทรงสิทธิในใบรับรองแบบ ประสงค์จะทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้แตกต่างไปจากแบบที่ได้รับการรับรองในสาระสำคัญ อาจยื่นคำขอรับใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมสำหรับสิ่งที่ผู้นั้นได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมต่ออธิบดีได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ตรวจสอบการแก้ไขดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค หากคณะกรรมการเทคนิคไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้อธิบดีตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยาน และมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีออกใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมแก่ผู้ขอ แต่ถ้าอธิบดีเห็นว่าเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้ถือว่าผู้ขอยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๖

มาตรา ๔๑/๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ประสงค์จะทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตนให้แตกต่างไปจากแบบที่ได้รับการรับรองที่ไม่ใช่สาระสำคัญ อาจยื่นคำขอต่ออธิบดีได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ตรวจสอบการแก้ไขดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค หากคณะกรรมการเทคนิคไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้

ให้อธิบดีตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยาน และมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีออกหนังสือให้ความเห็นชอบแก่ผู้ขอโดยให้แนบแบบที่แก้ไขดัดแปลงไว้กับหนังสือดังกล่าวด้วย แต่ถ้าอธิบดีเห็นว่าเป็นการแก้ไขดัดแปลงในสาระสำคัญ ให้อธิบดียกคำขอและแจ้งผู้ขอเพื่อยื่นคำขอใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมตามมาตรา ๔๑/๖

มาตรา ๔๑/๘ การแก้ไขดัดแปลงแบบดังต่อไปนี้ กรณีใดจะเป็นการแก้ไขดัดแปลงในสาระสำคัญหรือไม่ใช่สาระสำคัญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค

(๑) แบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ได้รับใบรับรองแบบแล้ว
ตามมาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ และมาตรา ๔๑/๗

(๒) แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ
ตามมาตรา ๔๑/๔๒ หรือ

(๓) แบบบริษัทที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิตบริษัทตามมาตรา ๔๑/๕๒

มาตรา ๔๑/๙ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งผู้ได้รับใบรับรองแบบ ทำการแก้ไขแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน เมื่อปรากฏว่า

(๑) อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานมีความปลอดภัยไม่เพียงพอ
อันเนื่องมาจากแบบที่ได้รับการรับรอง

(๒) อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานจะมีความปลอดภัยยิ่งขึ้น ถ้ามีการ
แก้ไขแบบที่ได้รับการรับรองแล้ว

(๓) มีความจำเป็นต้องแก้ไขแบบเพื่อให้มีความปลอดภัยยิ่งขึ้น หลังจากที่ได้ทำการตรวจ
หรือแก้ไขอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศของ
อธิบดีตามมาตรา ๔๑/๘๒ แล้ว

ในการออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกำหนดระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไว้
ด้วยแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยอธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัด
การใช้งานของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่สร้างตามแบบเดิมได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อผู้ได้รับใบรับรองแบบได้ทำการแก้ไขแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของ
อากาศยานแล้ว ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้นำ
ความในมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๑๐ ผู้ได้รับใบรับรองแบบไม่แก้ไขแบบภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตาม
มาตรา ๔๑/๕ ให้อธิบดีสั่งเพิกถอนใบรับรองแบบนั้น

เมื่อใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานถูกเพิกถอนแล้ว
ให้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานแบบนั้นหรือของอากาศยานแบบที่ติดตั้งส่วนประกอบสำคัญของ
อากาศยานแบบนั้น เป็นอันสิ้นผลตามมาตรา ๔๑/๓๐ (๒)

มาตรา ๔๑/๑๑ ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งกำหนดข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศหรือข้อจำกัดอื่น
ตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๔ วรรคหนึ่ง หรือมีคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัด
การใช้งานตามมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบรับรองแบบตามมาตรา ๔๑/๑๐ วรรคหนึ่ง
ให้อธิบดีประกาศคำสั่งดังกล่าวให้ทราบทั่วกันตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงคมนาคมกำหนด

เมื่อได้ทราบคำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับใบรับรองแบบแจ้งให้ผู้จดทะเบียน
อากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน
และผู้เกี่ยวข้องกับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้นทราบโดยทันที

มาตรา ๔๑/๑๒ ใบรับรองแบบและใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมที่ออกตามความในหมวดนี้
อาจโอนให้แก่กันได้ เว้นแต่ใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๔ หรือหนังสือรับรอง
ใบรับรองแบบที่ออกโดยรัฐต่างประเทศตามมาตรา ๔๑/๑๓ และมาตรา ๔๑/๑๔ จะโอนให้แก่กันได้
การโอนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๑๓ ผู้ได้รับใบรับรองแบบอากาศยาน ใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของ
อากาศยาน หรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม ที่ออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความ
ตกลงกับประเทศไทย หากประสงค์จะขอให้อธิบดีรับรองแบบตามใบรับรองแบบดังกล่าวเพื่อทำการ
ผลิตในประเทศไทย ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี หากอธิบดีเห็นว่าอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของ
อากาศยานตามใบรับรองแบบของประเทศนั้นมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔
ให้อธิบดีออกหนังสือรับรองว่าใบรับรองแบบดังกล่าวใช้ได้เช่นเดียวกับใบรับรองแบบตามส่วนนี้

การขอให้รับรอง และการรับรองใบรับรองแบบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๑๔ ผู้ได้รับใบรับรองแบบอากาศยานหรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมที่ออกโดย
รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย หรือผู้จดทะเบียนอากาศยาน

ตามใบรับรองแบบดังกล่าว หากประสงค์จะขอให้อธิบดีรับรองแบบตามใบรับรองแบบดังกล่าว เพื่อขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานที่จดทะเบียนอากาศยานในประเทศไทย ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี หากอธิบดีเห็นว่าอากาศยานตามใบรับรองแบบของประเทศนั้นมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ ให้อธิบดีออกหนังสือรับรองว่าใบรับรองแบบดังกล่าวใช้ได้เช่นเดียวกับใบรับรองแบบตามส่วนนี้

การขอให้รับรอง และการรับรองใบรับรองแบบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๑๕ แบบขึ้นส่วนรับรองคุณภาพต้องได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่คณะกรรมการเทคนิคกำหนดตามมาตรา ๓๔ (๑)

แบบที่ใช้ในการผลิตขึ้นส่วนรับรองคุณภาพอาจเหมือนกับแบบขึ้นส่วนของผู้อื่นที่ได้รับการรับรองได้ ทั้งนี้ เมื่อไม่เป็นการละเมิดสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

แบบของขึ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิตตามมาตรา ๔๑/๓๗ ต้องได้รับการรับรองจากอธิบดีพร้อมกับการออกใบอนุญาตผลิตขึ้นส่วนรับรองคุณภาพ

มาตรา ๔๑/๑๖ แบบบริภัณฑ์ต้องได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางเทคนิคที่คณะกรรมการเทคนิคกำหนดตามมาตรา ๓๔ (๑)

แบบของบริภัณฑ์ที่ขออนุญาตผลิตตามมาตรา ๔๑/๔๗ ต้องได้รับการรับรองจากอธิบดีพร้อมกับการออกใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์

ส่วนที่ ๓

การรับรองการผลิต

มาตรา ๔๑/๑๗ ในส่วนนี้ “การผลิต” หมายความว่า การผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการพาณิชย์ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

ความในมาตรานี้ ไม่ใช้บังคับแก่การผลิตของหน่วยซ่อมที่ได้รับใบอนุญาตตามความในหมวดนี้

มาตรา ๔๑/๑๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ตามความในส่วนนี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการผลิตเพื่อให้เป็นไปตามแบบและมาตรฐานตามที่กำหนด
- (๒) วิธีการทำลายหรือการทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อไม่ให้เครื่องหมายและรหัสปรากฏอยู่บนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไม่เป็นไปตามแบบหรือมาตรฐาน
- (๓) ลักษณะ ประเภท หรือชนิดของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งวัตถุดิบหรือสิ่งที่จะนำมาใช้ในการผลิต
- (๔) การจัดให้มีคู่มือการทำงานเกี่ยวกับการผลิต
- (๕) การจัดให้มีบันทึกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการผลิต ตลอดจนการเก็บรักษาสังเกตการณ์ในสถานที่ผลิต เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือตรวจสอบ
- (๖) การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนด
- (๗) การควบคุมคุณภาพการผลิต
- (๘) เรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการผลิต

มาตรา ๔๑/๑๕ ในกรณีที่มีการออกใบอนุญาตตามบทบัญญัติในส่วนนี้กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นนิติบุคคล และต้องมีทุนจดทะเบียนขึ้นตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด หากทุนจดทะเบียนดังกล่าวมีจำนวนเกินกว่าห้าร้อยล้านบาท รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการbinพลเรือนมีอำนาจประกาศกำหนดให้มีการขออนุญาตเบื้องต้นต่ออธิบดีก่อนการดำเนินการจัดตั้งนิติบุคคลสำหรับกิจการนั้นได้

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นขออนุญาตเบื้องต้น และการอนุญาตเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการอนุญาตเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาให้ผู้ขออนุญาตเบื้องต้นดำเนินการเพื่อให้มีคุณสมบัติครบถ้วนได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และในกรณีที่มีเหตุอันสมควรที่ผู้ขออนุญาตไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ผู้ขออนุญาตอาจขอขยายระยะเวลาต่ออธิบดีได้อีกหนึ่งครั้ง และอธิบดีอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาได้แต่ต้องไม่เกินสามเดือน

ทุนจดทะเบียนจำนวนเกินกว่าห้าร้อยล้านบาทขึ้นไปตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้มากกว่านั้นได้ตามจำนวนและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

๑. การผลิตอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

มาตรา ๔๑/๒๐ การผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใบรับรองแบบต้องผลิตตามแบบที่ได้รับการรับรอง

การผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ต้องผลิตให้มีความปลอดภัยในการใช้งานตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อกำหนดของอธิบดี

มาตรา ๔๑/๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานจากอธิบดี การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๒๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๓๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๔๑/๒๓
 - (๒) มีเงินทุนเพียงพอแก่การผลิตอากาศยาน ตามจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน
 - (๓) มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญเพียงพอในการผลิตอากาศยานตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเทคนิค
 - (๔) ลักษณะอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- มาตรา ๔๑/๒๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย และมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร โดย
- (๑) มีทุนจดทะเบียนตามจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน
 - (๒) มีทุนจดทะเบียนซึ่งเป็นของผู้มีสัญชาติไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๒๔
 - (๓) มีวัตถุประสงค์เพื่อการผลิตอากาศยาน หากมีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการอื่นด้วย ต้องเป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการผลิตอากาศยานตามที่อธิบดีเห็นชอบ
 - (๔) อำนาจการบริหารกิจการอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๒๕

(๕) กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๒๖

(๖) ต้องได้รับหรือมีสิทธิในใบรับรองแบบอากาศยาน หรือมีสิทธิในแบบอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ที่ประสงค์จะทำการผลิต

(๗) ไม่อยู่ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตผลิตตามหมวดนี้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตผลิตตามหมวดนี้มายังไม่ครบสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตผลิต

(๘) ลักษณะอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เป็นการผลิตอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ผู้ขออาจเป็นนิติบุคคลประเภทอื่นนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๔๑/๒๔ ทนของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ต้องเป็นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของทุนทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลแต่ละประเภทโดยลำพังหรือหลายประเภทรวมกัน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

(๒) กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานของรัฐ

(๓) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งทุนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของทุนทั้งหมด เป็นของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย ทั้งนี้ หุ้่นชนิคออกให้แก่ผู้ถือ ให้นับเป็นทุนของบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

(๔) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบทั้งหมดมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดเป็นของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย

(๕) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดมีสัญชาติไทย

(๖) นิติบุคคลอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๑) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และในกรณีที่นิติบุคคลดังกล่าวมีนิติบุคคลเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วน นิติบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนนั้น จะต้องมีทุนเป็นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๔๑/๒๕ อำนาจการบริหารกิจการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าอำนาจการบริหารกิจการ ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

- (๑) มีกรรมการที่ไม่มีสัญชาติไทยตั้งแต่หนึ่งขึ้นไป
- (๒) ผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจจัดการไม่มีสัญชาติไทย หรือ
- (๓) มีการบริหารที่อยู่ภายใต้การครอบงำของผู้ไม่มีสัญชาติไทยตามลักษณะและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าการผลิตอากาศยานของผู้ขอรับใบอนุญาตต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเทคนิคมีอำนาจ ยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรานี้ให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานแบบนั้น

มาตรา ๔๑/๒๖ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตผลิตอากาศยานอันเป็นผลมาจากการบริหารกิจการของผู้นั้น
- (๕) เคยถูกลงโทษทางวินัยให้พ้นจากตำแหน่งในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่
- (๖) เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- (๗) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอันเนื่องมากระทำความผิดที่กระทบต่อความไว้วางใจของประชาชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๘) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของนิติบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการอันเนื่องมากระทำความผิดที่กระทบต่อความไว้วางใจของประชาชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) ลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๒๓ ก่อนออกใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ให้อธิบดีตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอแบบอากาศยานที่ขออนุญาตผลิต ตลอดจนสถานที่และวิธีการผลิตของผู้ขอ

อธิบดีจะออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๔๑/๒๒

(๒) ผู้ขอมีขีดความสามารถที่จะผลิตอากาศยานได้ถูกต้องตามใบรับรองแบบหรือตามแบบที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตในกรณีที่เป็นการผลิตอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม และ

(๓) ผู้ขอได้จัดให้มีการควบคุมคุณภาพการผลิตตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๓)

ในการออกใบอนุญาตผลิตอากาศยาน อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตได้ตามที่เห็นสมควร

ใบอนุญาตผลิตอากาศยานให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๒๔ ใบอนุญาตผลิตอากาศยานให้มีอายุคราวละไม่เกินสามสิบปี ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๒๕ การขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออธิบดีก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุอย่างน้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีได้ตรวจสอบคุณสมบัติและขีดความสามารถของผู้ขอแล้ว หากปรากฏว่าผู้ขอคงมีคุณสมบัติและมีขีดความสามารถในการผลิตได้ตามใบอนุญาต ให้อธิบดีต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๒๔

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการผลิตอากาศยานนั้นต่อไปได้ จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา ๔๑/๓๐ ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นผู้ได้รับใบรับรองแบบ ผู้ขออาจขอให้อธิบดีออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวสำหรับการผลิตตามใบรับรองแบบนั้นได้ และให้อธิบดีมีอำนาจออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวได้เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่

ออกใบอนุญาต แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ผู้ขอได้รับใบรับรองแบบ โดยให้นำบทบัญญัติใน มาตรา ๔๑/๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การควบคุมการผลิตตามใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่พ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราว ยังไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตมีคำขอ ให้อธิบดี มีอำนาจขยายระยะเวลาได้อีกหนึ่งครั้ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๔๑/๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒๑ และมาตรา ๔๑/๓๐ ย่อมมีสิทธิผลิตลำตัวอากาศยาน และชิ้นส่วนของอากาศยานด้วย ทั้งนี้ ตามแบบ วิธีการ เงื่อนไขหรือ ข้อจำกัดที่กำหนดในใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตให้ แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานจากอธิบดี

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๓๓ ให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ มาตรา ๔๑/๒๓ มาตรา ๔๑/๒๔ มาตรา ๔๑/๒๕ มาตรา ๔๑/๒๖ และมาตรา ๔๑/๒๗ มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาต ผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน การออกใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการออกใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานเป็นการชั่วคราวโดยอนุโลม

ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๓๔ ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้มีอายุคราวละไม่เกิน ยี่สิบปี ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การต่ออายุใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ต่อได้ตามระยะเวลาที่ กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๓๒ ย่อมมีสิทธิผลิตชิ้นส่วนของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานด้วย ทั้งนี้ ตามแบบ วิธีการ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดที่กำหนดในใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดในการผลิต ให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒. การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ

มาตรา ๔๑/๓๖ การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพสำหรับใช้ติดตั้งกับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใบรับรองแบบ ต้องผลิตตามแบบที่ได้รับการรับรองหรือตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่ใช้กับอากาศยานที่จะนำไปติดตั้ง

การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพสำหรับใช้ติดตั้งกับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ต้องผลิตให้มีความปลอดภัยในการใช้งานตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อกำหนดของอธิบดี

มาตรา ๔๑/๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ทดแทนในอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานซึ่งไม่ใช่บริษัท เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตชิ้นส่วนภายใต้ใบอนุญาตผลิตอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒๑ หรือใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๓๐

(๒) การผลิตชิ้นส่วนภายใต้ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๓๒ หรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๓๓

(๓) การผลิตชิ้นส่วนมาตรฐานซึ่งคณะกรรมการเทคนิคประกาศกำหนดให้ใช้กับอากาศยานได้ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

(๔) การผลิตชิ้นส่วนโดยเจ้าของอากาศยานหรือผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ เพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตนตามมาตรา ๔๑/๔๔

(๕) การผลิตชิ้นส่วนโดยหน่วยซ่อมเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ตนรับบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๑๐๕

มาตรา ๔๑/๓๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพต้องเป็นนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) และมาตรา ๔๑/๒๕ วรรคสาม มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๓๙ ก่อนออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ให้อธิบดีตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอ แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิต ตลอดจนสถานที่และวิธีการผลิตของผู้ขอ อธิบดีจะออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๔๑/๓๘

(๒) ผู้ขอมีขีดความสามารถที่จะผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพได้ถูกต้องตามแบบที่ขออนุญาต

(๓) แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิต เป็นแบบที่เหมือนกับแบบชิ้นส่วนของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามแบบที่ได้รับการรับรอง หรือเป็นแบบที่ได้ออกแบบขึ้นใหม่ตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่ใช้ในการออกแบบอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้น

(๔) แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิตมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางเทคนิคตามมาตรา ๓๔ (๑)

(๕) ผลการทดสอบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในแบบที่ขออนุญาต และ

(๖) ผู้ขอได้จัดให้มีการควบคุมคุณภาพการผลิตตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๓)

ในการออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของชิ้นส่วนรับรองคุณภาพนั้นได้ตามที่เห็นสมควรและให้ถือว่า การออกใบอนุญาตเป็นการรับรองแบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิตด้วย

ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๔๐ ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพให้มีอายุคราวละไม่เกินสิบปี
ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การต่ออายุใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ให้ต่อได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง
และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๔๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพต้องผลิตชิ้นส่วนรับรอง
คุณภาพตามแบบ วิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดในใบอนุญาต

มาตรา ๔๑/๔๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ประสงค์จะทำการผลิต
แตกต่างจากแบบที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิต ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขดัดแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้มีสิทธิแก้ไขแบบและผลิตโดยใช้
ใบอนุญาตเดิมได้ และให้แจ้งอธิบดีทราบโดยไม่ชักช้า แต่หากอธิบดีเห็นว่าการแก้ไขดัดแปลงดังกล่าว
เป็นการแก้ไขดัดแปลงในสาระสำคัญ ให้อธิบดีสั่งให้ดำเนินการตาม (๒) ทั้งนี้ การแจ้งให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขดัดแปลงในสาระสำคัญ จะต้องขออนุญาตจากอธิบดีตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่ออธิบดีทำการตรวจสอบแบบที่ขอแก้ไข
ดัดแปลงแล้ว เห็นว่าชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ผลิตตามแบบดังกล่าวมีคุณสมบัติในการใช้งานไม่ต่ำกว่า
มาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่ใช้กับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามแบบที่
ได้รับการรับรองแบบเดิม ให้อธิบดีแก้ไขใบอนุญาตฉบับเดิมหรือออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้แก่ผู้ขอ

มาตรา ๔๑/๔๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ประสงค์จะแก้ไข
เปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาตให้ยื่นคำขอ
อนุญาตต่ออธิบดี

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๔๔ เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ
ที่ประสงค์จะผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตน
ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้ขอมีขีดความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนได้มาตรฐานความสมควร
เดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้อธิบดีอนุญาตตามคำขอ
โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของชิ้นส่วนดังกล่าวได้ตามที่
เห็นสมควร

มาตรา ๔๑/๔๕ ให้นำความในมาตรา ๔๑/๕ และมาตรา ๔๑/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
กับการสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพทำการแก้ไขแบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ
การออกคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ รวมทั้งการประกาศคำสั่ง
กำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานแบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ

๓. การผลิตบริษัท

มาตรา ๔๑/๔๖ การผลิตบริษัทสำหรับใช้ติดตั้งกับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของ
อากาศยานที่มีใบรับรองแบบ ต้องผลิตตามมาตรฐานทางเทคนิคของบริษัทตามมาตรา ๓๔ (๑)

มาตรา ๔๑/๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตบริษัท เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตบริษัท
จากอธิบดี

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๔๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตบริษัทตามมาตรา ๔๑/๔๗ ต้องเป็นนิติบุคคลตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) มาใช้
บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๔๙ ก่อนออกใบอนุญาตผลิตบริษัท ให้อธิบดีตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอ
แบบบริษัทที่ขออนุญาตผลิต ตลอดจนสถานที่และวิธีการผลิตของผู้ขอ

อธิบดีจะออกใบอนุญาตผลิตบริษัทให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า

- (๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๔๑/๔๘
- (๒) ผู้ขอมีขีดความสามารถที่จะผลิตบริษัทได้ถูกต้องตามแบบที่ขออนุญาต
- (๓) แบบบริษัทที่ขออนุญาตผลิตมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางเทคนิคตามมาตรา ๓๔
- (๔) ผลการทดสอบบริษัทเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในแบบที่ขออนุญาตผลิต และ
- (๕) ผู้ขอได้จัดให้มีการควบคุมคุณภาพการผลิตตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๓)

ในการออกใบอนุญาตผลิตบริษัท อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของบริษัทนั้นได้ตามที่เห็นสมควร และให้ถือว่าการออกใบอนุญาตเป็นการรับรองแบบบริษัทที่ขออนุญาตผลิตด้วย

ใบอนุญาตผลิตบริษัทให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๕๐ ใบอนุญาตผลิตบริษัทให้มีอายุคราวละไม่เกินสิบปี ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การต่ออายุใบอนุญาตผลิตบริษัท ให้ต่อได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๕๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริษัทต้องผลิตบริษัทตามแบบ วิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๔๑/๕๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริษัทที่ประสงค์จะทำการผลิตแตกต่างไปจากแบบที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิต ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้มีสิทธิแก้ไขแบบและผลิตโดยใช้ใบอนุญาตเดิมได้ และให้แจ้งอธิบดีทราบโดยไม่ชักช้า แต่หากอธิบดีเห็นว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ให้อธิบดีสั่งให้ดำเนินการตาม (๒) ทั้งนี้ การแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ จะต้องขออนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงและเมื่ออธิบดีทำการตรวจสอบแบบที่ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้วเห็นว่าบริษัทที่ผลิตตามแบบดังกล่าวมีคุณสมบัติในการใช้งานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางเทคนิคที่คณะกรรมการเทคนิคกำหนด ให้อธิบดีแก้ไขใบอนุญาตฉบับเดิมหรือออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้แก่ผู้ขอ

มาตรา ๔๑/๕๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริษัทที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดในการผลิตให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดในการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๕๔ ให้นำความในมาตรา ๔๑/๕ และมาตรา ๔๑/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริษัททำการแก้ไขแบบบริษัท การออกคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานบริษัท รวมทั้งการประกาศคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานแบบบริษัท

๔. การควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์

มาตรา ๔๑/๕๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือมีสิทธิผลิตผลิตภัณฑ์ตามความในส่วนนี้ ต้องทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่ผลิตภัณฑ์

ลักษณะของเครื่องหมายและรหัส และวิธีแสดงเครื่องหมายและรหัสตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๕๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศที่อธิบดีออกให้ตามมาตรา ๔๑/๗๔ ไว้กับส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริษัท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๕๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ตามความในส่วนนี้ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงงาน อาคาร หรือสถานที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการผลิตและเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ตรวจสอบการผลิต รวมทั้งยัดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ที่ผลิต

(๓) ตรวจสอบ รวมทั้งยัดหรืออายัด เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเพื่อตรวจสอบ

(๔) สั่งระงับการผลิตในส่วนที่ไม่เป็นไปตามคู่มือการทำงานเกี่ยวกับการผลิตหรือที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย

(๕) นำผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไปทำการตรวจสอบหรือทดสอบ

(๖) สั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตนำผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไปทำการตรวจสอบหรือทดสอบ

(๗) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๔๑/๕๘ อธิบดีมีอำนาจพักใช้ใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ยินยอมให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๕๗

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่อาจควบคุมคุณภาพหรือรักษาขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๔๑/๕๕ อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตขาดคุณสมบัติในสาระสำคัญที่ไม่อาจแก้ไขได้ หรือขาดคุณสมบัติอื่นและไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของอธิบดี

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่อาจควบคุมคุณภาพหรือไม่อาจรักษาไว้ซึ่งขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของอธิบดีที่สั่งให้แก้ไขปรับปรุง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตถูกพักใช้ใบอนุญาตเกินกว่าสองครั้ง ในช่วงเวลาสองปี

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือใบอนุญาตผลิตบริษัทไม่แก้ไขแบบภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๑/๔๕ หรือมาตรา ๔๑/๕๔

มาตรา ๔๑/๖๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ จะโอนสิทธิตามใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

การยื่นคำขอโอนสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๔

ความสมควรเดินอากาศ

๑. การรับรองความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน

มาตรา ๔๑/๖๑ อากาศยานที่ใช้ในการเดินอากาศในราชอาณาจักร ต้องมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกให้สำหรับอากาศยานนั้น ตามความในส่วนนี้

มาตรา ๔๑/๖๒ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศมีสองแบบ คือ

(๑) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่งคน หรือของ รวมทั้งสัตว์ และเป็นอากาศยานที่ได้สร้างขึ้นตามแบบในใบรับรองแบบมาตรฐานตามมาตรา ๓๙ (๑) หรือตามแบบที่มีหนังสือรับรองตามมาตรา ๔๑/๑๔

(๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษมีสี่ประเภท ได้แก่

(ก) ประเภทที่หนึ่ง ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์นอกจากการขนส่งคน หรือของ รวมทั้งสัตว์ และเป็นอากาศยานที่สร้างขึ้นตามแบบในใบรับรองแบบเฉพาะตามมาตรา ๓๗ (๒) หรือตามแบบที่มีหนังสือรับรองตามมาตรา ๔๑/๑๔

(ข) ประเภทที่สอง ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์ในการบินทดลองเพื่อออกใบรับรองแบบตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง หรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมตามมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๒) (ก) หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ค) ประเภทที่สาม ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์ชั่วคราวและเป็นอากาศยานที่สร้างขึ้นตามแบบในใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๔

(ง) ประเภทที่สี่ ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยไม่มีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม

ใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรานี้จะออกให้แก่อากาศยานที่จดทะเบียนแล้ว และมีความปลอดภัยเพื่อใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

มาตรา ๔๑/๖๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๖๕ ผู้ขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศต้องเป็นผู้จดทะเบียนอากาศยานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศอาจยื่นขอพร้อมกับการขอรับใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานก็ได้ แต่จะออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศได้ต่อเมื่อได้ออกใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานแล้ว

มาตรา ๔๑/๖๔ เมื่ออธิบดีได้รับคำขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ให้อธิบดีตรวจอากาศยานตามที่ขอ รวมทั้งจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัย หากเห็นว่าอากาศยานนั้นเป็นไปตามแบบที่ได้รับการรับรอง หรือตามหลักเกณฑ์และวิธีการผลิตในข้อกำหนดของอธิบดีตามมาตรา ๔๑/๒๐ วรรคสอง และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามแบบที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๖๒ แก่ผู้ขอ

อธิบดีอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางอากาศให้เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแทนอธิบดีได้

มาตรา ๔๑/๖๕ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการเดินอากาศที่นำอากาศยานต่างประเทศมาประกอบกิจการในราชอาณาจักรตามสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นทำนองเดียวกัน อาจขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามความในหมวดนี้ได้ หากมีความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๑/๖๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานประสงค์จะให้พนักงานของตนออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานที่ตนทำการผลิตขึ้น ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ถ้าอธิบดีเห็นว่าผู้ได้รับใบอนุญาตและพนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตมีความสามารถและความรับผิดชอบเพียงพอ ให้อธิบดีออกใบอนุญาตให้พนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานแบบที่ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการผลิตได้

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ การขอ การออก การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตให้เป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้มีอายุคราวละไม่เกินหนึ่งปี

พนักงานที่ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และให้พนักงานดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

การออกใบอนุญาต การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๑/๖๗ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๖๒ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยให้มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน

- (ก) ชื่อประเทศไทย
- (ข) ชื่อหน่วยงานที่ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ
- (ค) เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียนอากาศยาน
- (ง) ชื่อผู้สร้าง ชื่อแบบ และเลขหมายชุดของอากาศยานของผู้สร้าง
- (จ) ประเภทการใช้งานของอากาศยานตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม
- (ฉ) วันออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ และวันหมดอายุ

(ข) ลายมือชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

(ข) ข้อความที่ระบุว่าได้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามอนุสัญญาและตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษ ให้มีรายการตาม (๑) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช) และเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้อากาศยาน

มาตรา ๔๑/๖๘ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ให้มีอายุดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน ให้มีอายุคราวละสามปี

(๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษ

(ก) ประเภทที่หนึ่ง ให้มีอายุคราวละสามปี

(ข) ประเภทที่สอง ให้มีอายุคราวละไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่อธิบดีอนุญาตให้ผู้ขอใบรับรองแบบดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้แล้วเสร็จตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม หรือระยะเวลาที่จะใช้ทำการบินตามวัตถุประสงค์อื่นตามมาตรา ๔๑/๖๒ (๒) (ข)

(ค) ประเภทที่สาม ให้มีอายุคราวละหนึ่งปี

(ง) ประเภทที่สี่ ให้มีอายุคราวละหนึ่งปี

มาตรา ๔๑/๖๙ การขอต่ออายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ให้ผู้ได้รับใบสำคัญสมควรเดินอากาศยื่นคำขอต่ออธิบดีก่อนใบสำคัญสมควรเดินอากาศสิ้นอายุอย่างน้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีได้ตรวจอากาศยาน ประวัติการบำรุงรักษา รวมทั้งจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยแล้ว ให้อธิบดีต่ออายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้แก่อากาศยานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๑/๖๘ หากอธิบดีเห็นว่า

(๑) ในกรณีอากาศยานที่มีใบรับรองแบบ อากาศยานนั้นได้รับการบำรุงรักษาให้คงสภาพตามแบบที่ได้รับการรับรอง และตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศ และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

(๒) ในกรณีอากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบ อากาศยานนั้นได้รับการบำรุงรักษาตามที่คณะกรรมการเทคนิคกำหนด และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

มาตรา ๔๑/๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๘๕ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันสิ้นผลเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

- (๑) ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานลำนั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ตามมาตรา ๓๒
- (๒) ใบรับรองแบบอากาศยาน หรือใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ถูกเพิกถอนตามมาตรา ๔๑/๑๐ วรรคหนึ่ง
- (๓) มีการดัดแปลงอากาศยานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๓๘
- (๔) อธิบดีสั่งเพิกถอนใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๘๓ หรือ
- (๕) อากาศยานนั้นได้รับความเสียหายหรือชำรุดจนอยู่ในสภาพอันตรายที่ผู้ประจำหน้าที่ไม่สามารถแก้ไขได้

มาตรา ๔๑/๓๑ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีตรวจอากาศยาน รวมทั้งจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัย หากเห็นว่าอากาศยานนั้นเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ และตามข้อกำหนดของประเทศที่จะส่งไป และอยู่ในสภาพใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกให้แก่ผู้ขอ และให้นำความในมาตรา ๔๑/๖๔ วรรคสอง และมาตรา ๔๑/๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยให้มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อหน่วยงานที่ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน
- (๒) ชื่อผู้สร้าง ชื่อแบบ และเลขหมายชุดของอากาศยานของผู้สร้าง
- (๓) วันออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน
- (๔) ข้อความที่ระบุว่าเป็นอากาศยานใหม่หรืออากาศยานที่ใช้งานแล้ว
- (๕) ลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน

มาตรา ๔๑/๓๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๖๕ อากาศยานต่างประเทศที่ใช้ในการเดินอากาศในราชอาณาจักร ต้องมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกให้สำหรับอากาศยานลำนั้นตามกฎหมายของประเทศที่จดทะเบียนอากาศยานซึ่งเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลงกับ

ประเทศไทย ทั้งนี้ การออกไปสำคัญสมควรเดินอากาศของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า มาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกแห่งอนุสัญญา

๒. การรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์อื่น

มาตรา ๔๑/๑๓ ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพและบริภัณฑ์ ที่จะใช้ติดตั้งกับอากาศยานที่มีใบรับรองแบบและใบสำคัญสมควรเดินอากาศได้ ต้องมีหนังสือรับรอง ความสมควรเดินอากาศติดกำกับไว้กับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เว้นแต่เป็นชิ้นส่วนมาตรฐาน

สำหรับผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ที่จะนำไปติดตั้งกับอากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบแต่มี ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษตามมาตรา ๔๑/๖๒ (๒) (ง) ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของอธิบดี ที่ออกตามมาตรา ๔๑/๒๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๓๖ วรรคสอง

มาตรา ๔๑/๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ที่ประสงค์จะขอรับหนังสือรับรองความ สมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริภัณฑ์ที่ทำ การผลิต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีตรวจสอบผลิตภัณฑ์ดังกล่าว รวมทั้งจัดให้มีหรือ สั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหากเห็นว่าผลิตภัณฑ์นั้น เป็นไปตามมาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ และอยู่ในสภาพใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดี ออกหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศสำหรับผลิตภัณฑ์นั้นให้แก่ผู้ขอ และให้นำความในมาตรา ๔๑/๖๔ วรรคสอง และมาตรา ๔๑/๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๕ ผู้ใดประสงค์จะขอหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออก ซึ่งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริภัณฑ์ ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๖๔ และมาตรา ๔๑/๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๑๖ ให้หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของต่างประเทศที่อธิบดีประกาศ กำหนด ใช้ได้เช่นเดียวกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศที่ออกตามความในหมวดนี้

อธิบดีจะประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อประเทศนั้นมีมาตรฐานในการออกหนังสือ รับรองความสมควรเดินอากาศไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๓. การคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ

มาตรา ๔๑/๗๗ เพื่อประโยชน์ในการคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ อากาศยานที่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย ดังนี้

(๑) อากาศยานที่มีใบรับรองแบบ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้คงสภาพตามแบบที่ได้รับการรับรอง และตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๗๒

(๒) อากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้มีความปลอดภัยในการใช้งานตามข้อกำหนดของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๔๑/๒๐ วรรคสอง และตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๗๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และกำหนดเวลาการบำรุงรักษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๗๘ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงอากาศยานที่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้แตกต่างไปจากใบรับรองแบบจะกระทำมิได้ เว้นแต่อธิบดีจะให้ความเห็นชอบเป็นหนังสือตามมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๑) หรือมาตรา ๔๑/๗ วรรคสอง หรือได้รับใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมตามมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๒) (ก) หรือมาตรา ๔๑/๖ วรรคสอง

มาตรา ๔๑/๗๙ ในการบำรุงรักษาอากาศยานที่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ต้องใช้ชิ้นส่วนทดแทนเพื่อเปลี่ยน ดัดแปลง หรือแก้ไขอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนที่ใช้ทดแทนนั้นจะต้อง

(๑) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ หรือเป็นชิ้นส่วนที่ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมทำการดัดแปลงหรือทำขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๑๐๕ หรือ

(๒) เป็นชิ้นส่วนที่เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผลิตขึ้นใช้เองตามมาตรา ๔๑/๔๔ หรือเป็นชิ้นส่วนมาตรฐาน

มาตรา ๔๑/๘๐ ผู้จดทะเบียนอากาศยานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการบันทึกประวัติการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน รวมทั้งการจัดเก็บหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ และบริภัณฑ์ที่ใช้ในการบำรุงรักษา เพื่อเป็นหลักฐานในการบำรุงรักษา

(๒) จัดทำรายงานการบำรุงรักษาอากาศยานให้อธิบดีทราบทุกหกเดือน

(๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสาระสำคัญของอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๒

(๔) แจ้งการสูญหายของอากาศยานโดยไม่ชักช้า

การปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ามีผู้ดำเนินการเดินอากาศสำหรับอากาศยานใด ให้หน้าที่ตามวรรคหนึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ดำเนินการเดินอากาศ

มาตรา ๔๑/๘๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าอากาศยานลำใดที่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตั้งเป็นหนังสือให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานทำการตรวจโดยระบुरายการและกำหนดระยะเวลาที่ต้องทำการตรวจให้แล้วเสร็จไว้ด้วย

เมื่อได้ตรวจอากาศยานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากพบข้อบกพร่องให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานทำการบำรุงรักษาอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประวัติและทำรายงานการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๘๐ และถ้าข้อบกพร่องนั้นเป็นกรณีที่กระทบต่อความปลอดภัยในการใช้งานให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันที

มาตรา ๔๑/๘๒ เมื่อปรากฏว่าอากาศยานลำใดหรือแบบใดที่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศมีหรืออาจมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน เพราะเหตุหนึ่งเหตุใดและเหตุดังกล่าวอาจเกิดขึ้นแก่อากาศยานลำอื่นที่สร้างขึ้นตามแบบอากาศยานนั้นหรือแบบอากาศยานอื่นที่มีลักษณะเดียวกันได้ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งความสมควรเดินอากาศดังต่อไปนี้ เพื่อให้อากาศยานแบบดังกล่าวใช้งานต่อไปได้โดยปลอดภัย

(๑) ให้มีการตรวจหรือแก้ไขอากาศยานดังกล่าวทุกลำหรือบางลำ

(๒) ให้ถอดเปลี่ยนส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริษัท หรือชิ้นส่วนของอากาศยาน

(๓) กำหนดหรือแก้ไขเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานอากาศยาน

ในการออกคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกำหนดรายการและระยะเวลาที่จะให้ดำเนินการ และให้นำความในมาตรา ๔๑/๘๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๘๓ เมื่อเป็นที่ประจักษ์ว่าอากาศยานลำใดหรือแบบใดมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน ให้อธิบดีสั่งห้ามอากาศยานลำนั้นหรือแบบนั้นหรือแบบอื่นที่มีลักษณะเดียวกันทำการบิน และให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานทำการแก้ไขจนมีความปลอดภัยในการใช้งาน ทั้งนี้ เมื่ออากาศยานนั้นได้รับการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๗๗ และได้รับการรับรองตามมาตรา ๔๑/๘๔ แล้ว ให้อธิบดียกเลิกคำสั่งห้ามทำการบิน

มาตรา ๔๑/๘๔ อากาศยานที่ได้รับการบำรุงรักษาแล้ว จะทำการบินได้ต่อเมื่อได้รับการรับรองโดยผู้ประจำหน้าที่ที่มีสิทธิทำการตามมาตรา ๔๕ หรือได้รับการรับรองโดยหน่วยซ่อมตามมาตรา ๔๑/๑๐๑ (๑)

มาตรา ๔๑/๘๕ ให้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันใช้ไม่ได้เป็นการชั่วคราวเมื่อปรากฏว่ามีเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานที่นำมาเปลี่ยนทดแทนในอากาศยานไม่มีหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๗๓ วรรคหนึ่ง

(๒) อากาศยานนั้นไม่ได้รับการบำรุงรักษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และกำหนดเวลาการบำรุงรักษาที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๑/๗๓ วรรคสอง

(๓) การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ตาม (๑) ในอากาศยาน ไม่ได้รับการรับรองการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๘๔

(๔) เมื่อผู้ควบคุมอากาศยานแจ้งให้นายช่างทำการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๘๘

เมื่ออากาศยานได้รับการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๗๓ และได้รับการรับรองตามมาตรา ๔๑/๘๔ แล้ว ให้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานลำนั้น เป็นอันใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๔๑/๘๖ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานลำใดได้เมื่อผู้มีหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๘๐ ไม่จัดให้มีการบันทึกประวัติ หรือไม่ทำรายงานให้อธิบดีทราบ หรือมีการบันทึกประวัติหรือทำรายงานไม่ตรงตามความจริง

มาตรา ๔๑/๘๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานลำใดหรือแบบใดได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่ออธิบดีมีคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๘๒ หรือเมื่ออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเกี่ยวกับความปลอดภัยตามมาตรา ๔๑/๘๑ หรือมาตรา ๔๑/๘๓ แล้ว อากาศยานลำนั้นหรือแบบนั้นไม่ได้รับการบำรุงรักษาตามรายการและระยะเวลาที่ระบุในคำสั่งของอธิบดีหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๒) เมื่อผู้มีหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๘๐ ไม่จัดให้มีการบันทึกประวัติ หรือไม่ทำรายงานให้อธิบดีทราบ หรือมีการบันทึกประวัติหรือทำรายงานไม่ตรงตามความจริง ทั้งนี้ ในสาระสำคัญหรือเป็นประจำ

(๓) ไม่อาจแก้ไขอากาศยานลำนั้นหรือแบบนั้นให้มีความปลอดภัยได้

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเกณฑ์ที่ถือว่าเป็นการการบินที่กระทำความผิดหรือการรายงานไม่ตรงตามความจริงในสาระสำคัญหรือเป็นประจำตาม (๒) ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๑/๘๘ ในกรณีที่ผู้ควบคุมอากาศยานเห็นว่าอากาศยานอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถทำการบินได้อย่างปลอดภัย ให้แจ้งนายช่างทำการบำรุงรักษาอากาศยานให้อยู่ในสภาพที่ทำการบินได้อย่างปลอดภัยก่อนนำอากาศยานทำการบิน

มาตรา ๔๑/๘๙ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานทำการบิน ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๖๑
- (๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันสิ้นสุดตามมาตรา ๔๑/๗๐
- (๓) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันใช้ไม่ได้เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๘๕
- (๔) อากาศยานนั้นไม่ได้รับการตรวจตามรายการเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรืออธิบดีสั่งตามมาตรา ๔๑/๘๑ หรือมาตรา ๔๑/๘๒
- (๕) อากาศยานนั้นอยู่ในระหว่างต้องคำสั่งห้ามบินตามมาตรา ๔๑/๘๓
- (๖) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศถูกพักใช้ตามมาตรา ๔๑/๘๖ หรือ
- (๗) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศถูกเพิกถอนตามมาตรา ๔๑/๘๗

มาตรา ๔๑/๙๐ ในกรณีที่อากาศยานลำใดที่ต้องห้ามทำการบินตามมาตรา ๔๑/๘๙ แต่มีความจำเป็นที่จะต้องให้อากาศยานดังกล่าวบินไปยังฐานของผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือของผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือบินไปยังหน่วยซ่อมหรือบินหลบภัย หรือในกรณีที่จำเป็นต้องให้อากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศลำใดทำการบินนอกเหนือไปจากข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในคู่มือของอากาศยาน ถ้าอธิบดีเห็นว่าอากาศยานนั้นสามารถบินได้อย่างปลอดภัยเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อธิบดีอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้อากาศยานนั้นทำการบินไปยังสถานที่ดังกล่าวได้ภายใต้เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๑/๙๑ ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าอากาศยานต่างประเทศลำใดที่ไม่ได้ทำการบินอาจมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน ให้อธิบดีแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นทราบ หรือในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าอากาศยานต่างประเทศที่จะทำการบินอาจมีความไม่ปลอดภัยหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งห้ามอากาศยานนั้นทำการบินในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และให้นำความในมาตรา ๔๑/๙๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๕๒ ในกรณีอธิบดีมีคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๕๒ หรืออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเกี่ยวกับความปลอดภัยตามมาตรา ๔๑/๕๑ มาตรา ๔๑/๕๓ มาตรา ๔๑/๕๖ มาตรา ๔๑/๕๗ หรือมาตรา ๔๑/๕๑ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ หรือประกาศคำสั่งดังกล่าวให้ทราบทั่วกัน ตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงคมนาคมกำหนด แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๕

หน่วยซ่อม

มาตรา ๔๑/๕๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๑๐๕ การประกอบกิจการหน่วยซ่อมในราชอาณาจักร ต้องได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมตามความในส่วนนี้

ใบรับรองหน่วยซ่อมมีสามประเภท คือ

- (๑) ประเภทที่หนึ่ง สำหรับบำรุงรักษาอากาศยาน
- (๒) ประเภทที่สอง สำหรับบำรุงรักษาส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน
- (๓) ประเภทที่สาม สำหรับบำรุงรักษาบริภัณฑ์และชิ้นส่วนของอากาศยาน

มาตรา ๔๑/๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการหน่วยซ่อม เว้นแต่จะได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมจากอธิบดี

การขอรับใบรับรองและการออกใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้อธิบดีกำหนดแบบของอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยาน ที่หน่วยซ่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาไว้ในใบรับรองหน่วยซ่อมด้วย

มาตรา ๔๑/๕๕ ผู้ขอรับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่ง ให้นำคุณสมบัติและลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ใบรับรองหน่วยซ่อมสำหรับอากาศยานที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดไม่เกินห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัม อธิบดีอาจกำหนดให้ใช้คุณสมบัติตามที่กำหนดใน (๒) ก็ได้

(๒) สำหรับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สองและประเภทที่สาม ต้องเป็นนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๕๖ ก่อนออกใบรับรองหน่วยซ่อม ให้อธิบดีตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอ รวมทั้งสถานที่และวิธีการบำรุงรักษาของผู้ขอ

อธิบดีจะออกใบรับรองหน่วยซ่อมให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๕๕ และสถานที่ เครื่องมือ เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ความสมควรเดินอากาศ คู่มือการบริหารจัดการหน่วยซ่อม คู่มือการบำรุงรักษา รวมถึงระบบการควบคุมคุณภาพและระบบการประกันคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๐๓ (๑) มีความเหมาะสมกับกิจการที่ขอใบรับรอง

ในการออกใบรับรองหน่วยซ่อม อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการบำรุงรักษาในใบรับรองได้

ใบรับรองหน่วยซ่อม ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๕๗ ใบรับรองหน่วยซ่อม ให้มีอายุดังต่อไปนี้

- (๑) ใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่ง ให้มีอายุคราวละไม่เกินยี่สิบปี
- (๒) ใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สอง ให้มีอายุคราวละไม่เกินสิบปี
- (๓) ใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สาม ให้มีอายุคราวละไม่เกินห้าปี

การกำหนดอายุใบรับรองหน่วยซ่อม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๕๘ การขอต่ออายุใบรับรองหน่วยซ่อม ให้ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมยื่นคำขอต่ออธิบดีก่อนใบรับรองสิ้นอายุอย่างน้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๕ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๕๙ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่งย่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาอากาศยาน รวมทั้งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ และชิ้นส่วนของอากาศยานเฉพาะแบบที่ระบุไว้ในใบรับรอง ทั้งนี้ ตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรอง

ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สองย่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน รวมทั้งบริภัณฑ์ และชิ้นส่วนของอากาศยานเฉพาะแบบที่ระบุไว้ในใบรับรอง ทั้งนี้ ตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรอง

ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สามย่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาบริภัณฑ์และชิ้นส่วนของอากาศยานเฉพาะแบบที่ระบุไว้ในใบรับรอง ทั้งนี้ ตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรอง

มาตรา ๔๑/๑๐๐ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องแต่งตั้งผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมคนหนึ่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินงานของหน่วยซ่อมโดยทั่วไป และปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๑๐๓ โดยแจ้งการแต่งตั้งให้อธิบดีทราบ

ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสองให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบรับรองเปลี่ยนผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมได้

มาตรา ๔๑/๑๐๑ เมื่อผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมได้ทำการบำรุงรักษาอากาศยานส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานเสร็จแล้ว ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกหนังสือรับรองการนำกลับไปใช้งาน ในกรณีที่เป็อากาศยาน

(๒) ออกหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ ในกรณีที่เป็ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยาน พร้อมทั้งติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศไว้กับผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๓ วรรคหนึ่ง

หนังสือรับรองตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอย่างน้อยต้องระบุนายการที่ได้บำรุงรักษา หมายเลขใบรับรองหน่วยซ่อม และรายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อพนักงานหรือนายช่างที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๔๑/๑๐๒

ในกรณีที่หน่วยซ่อมเป็นผู้ติดตั้งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานทดแทนผลิตภัณฑ์เดิม ให้มอบหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่ติดตั้งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานทำการบันทึกประวัติการบำรุงรักษาและเก็บรักษาหนังสือรับรองดังกล่าวตามมาตรา ๔๑/๘๐ (๑)

มาตรา ๔๑/๑๐๒ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องแต่งตั้งพนักงานหรือนายช่างเป็นผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองงานตามมาตรา ๔๑/๑๐๑ โดยการแต่งตั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี

พนักงานหรือนายช่างที่จะได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

พนักงานหรือนายช่างที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด มาตรา ๔๑/๑๐๓ นอกจากนี้ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๐๐ และมาตรา ๔๑/๑๐๒ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมและผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มี

(ก) สถานที่ที่ใช้ในการบำรุงรักษา

(ข) เครื่องมือที่ใช้ในการบำรุงรักษา

(ค) เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ความสมควรเดินอากาศของงานที่ต้องปฏิบัติ

(ง) คู่มือการบริหารจัดการหน่วยซ่อม คู่มือการบำรุงรักษา รวมถึงระบบการควบคุมคุณภาพและระบบการประกันคุณภาพ

(จ) การบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานบำรุงรักษาที่ได้กระทำ

(๒) จัดหาบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญในจำนวนที่เพียงพอแก่การปฏิบัติงานรวมทั้งจัดให้มีนโยบายการฝึกอบรมบุคลากร และควบคุมดูแลให้บุคลากรดังกล่าวปฏิบัติตามคู่มือการบำรุงรักษา

(๓) รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและเหตุที่มีผลกระทบต่อความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่รับบำรุงรักษา

(๔) หน้าที่อื่นตามที่อธิบดีกำหนด

รายการตาม (๑) (ค) (ง) และ (จ) และ (๓) ให้เป็นไปตามแบบและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๐๔ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องดำเนินการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานที่รับบำรุงรักษาด้วยตนเอง

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือสมควรที่จะให้ผู้อื่นรับช่วงงานบางส่วน ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องกำกับดูแลการดำเนินงานที่ให้ช่วงไปตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดและต้องรับผิดชอบงานที่ผู้รับช่วงงานได้กระทำ

มาตรา ๔๑/๑๐๕ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมที่ประสงค์จะผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ตนรับบำรุงรักษา ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้ขอมีขีดความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานได้มาตรฐาน ความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้อธิบดีอนุญาตตามคำขอ โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของชิ้นส่วนดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๑/๑๐๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยาน ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยซ่อม และให้นำความในมาตรา ๔๑/๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๑๐๗ อธิบดีมีอำนาจพักใช้ใบรับรองหน่วยซ่อมได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองไม่ยินยอมให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๑๐๐ วรรคสาม และมาตรา ๔๑/๑๐๖

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองไม่อาจรักษาระบบการควบคุมคุณภาพ ระบบการประกันคุณภาพ หรือขีดความสามารถในการบำรุงรักษาให้ได้มาตรฐาน

มาตรา ๔๑/๑๐๘ อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบรับรองหน่วยซ่อมได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองขาดคุณสมบัติในสาระสำคัญที่ไม่อาจแก้ไขได้ หรือขาดคุณสมบัติอื่นและไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของอธิบดี

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองไม่สามารถปรับปรุงระบบการควบคุมคุณภาพ ระบบการประกันคุณภาพ หรือขีดความสามารถในการบำรุงรักษาให้ได้มาตรฐาน ภายในกำหนดระยะเวลาที่อธิบดีสั่งพักใช้ตามมาตรา ๔๑/๑๐๗ (๒)

(๓) ผู้ได้รับใบรับรองถูกพักใช้ใบรับรองเกินกว่าสองครั้งในช่วงเวลาสองปี

มาตรา ๔๑/๑๐๙ เจ้าของ ผู้จดทะเบียน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศอากาศยานต่างประเทศ จะทำการบำรุงรักษาอากาศยานของตนเองในราชอาณาจักรได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้อธิบดีทราบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เว้นแต่การบำรุงรักษาก่อนทำการบิน หลังทำการบิน และการถอดเปลี่ยนส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานหรือชิ้นส่วนของอากาศยานที่ตนมีขีดความสามารถ

ในการบำรุงรักษาอากาศยานตามวรรคหนึ่ง เจ้าของ ผู้จดทะเบียน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๐ การประกอบกิจการบำรุงรักษาเฉพาะอากาศยานต่างประเทศในราชอาณาจักร ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอ การออก การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๑/๕๕ มาใช้บังคับกับคุณสมบัติของผู้ขอโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๑๑๑ ศูนย์หรือหน่วยซ่อมที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศจะทำการบำรุงรักษาอากาศยานไทยหรือบำรุงรักษาส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริษัท หรือชิ้นส่วนของอากาศยานที่จะใช้กับอากาศยานไทยได้ ต้องได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต่างประเทศจากอธิบดี

การขอ การออก แบบ อายุ การพักใช้และการเพิกถอนใบรับรองหน่วยซ่อมต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๔๑/๑๐๓ มาใช้บังคับกับผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต่างประเทศโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๘

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ จะเรียกเก็บเงินเพื่อการใช้สนามบินอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะไม่ได้ เว้นแต่ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามหมวด ๖ ทวิ
- (๒) ค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน
- (๓) ค่าบริการที่เก็บอากาศยาน
- (๔) ค่าบริการในลานจอดอากาศยาน
- (๕) ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ค่าบริการตาม (๒) และ (๓) ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามเงื่อนไขและอัตราตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ ทั้งนี้ ในการอนุมัติของคณะกรรมการการบินพลเรือน ให้คำนึงถึงความเป็นธรรมของผู้บริโภคและความสามารถในการแข่งขันของสนามบินนั้น

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะด้วย

มาตรา ๕๗ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ จะเรียกเก็บค่าบริการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศได้ตามเงื่อนไขและอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐/๑ มาตรา ๖๐/๒ มาตรา ๖๐/๓ มาตรา ๖๐/๔ มาตรา ๖๐/๕ มาตรา ๖๐/๖ มาตรา ๖๐/๗ มาตรา ๖๐/๘ มาตรา ๖๐/๙ มาตรา ๖๐/๑๐ มาตรา ๖๐/๑๑ มาตรา ๖๐/๑๒ มาตรา ๖๐/๑๓ มาตรา ๖๐/๑๔ มาตรา ๖๐/๑๕ มาตรา ๖๐/๑๖ มาตรา ๖๐/๑๗ มาตรา ๖๐/๑๘ มาตรา ๖๐/๑๙ มาตรา ๖๐/๒๐ มาตรา ๖๐/๒๑ มาตรา ๖๐/๒๒ มาตรา ๖๐/๒๓ มาตรา ๖๐/๒๔ มาตรา ๖๐/๒๕ มาตรา ๖๐/๒๖ มาตรา ๖๐/๒๗ มาตรา ๖๐/๒๘ มาตรา ๖๐/๒๙ มาตรา ๖๐/๓๐ มาตรา ๖๐/๓๑ มาตรา ๖๐/๓๒ มาตรา ๖๐/๓๓ มาตรา ๖๐/๓๔ และมาตรา ๖๐/๓๕ ในหมวด ๖ สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๖๐/๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐/๓๔ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตจะเปิดให้บริการแก่สาธารณะได้ต่อเมื่อได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจากอธิบดี

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้เป็นไปตามประเภทของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงสภาพที่ตั้ง ขนาดของอากาศยานที่ใช้ขึ้นลง จำนวนผู้โดยสารที่ใช้บริการ และประเภทการบิน

มาตรา ๖๐/๒ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ประสงค์จะเปิดให้บริการแก่สาธารณะ ให้ยื่นคำขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต่ออธิบดี พร้อมทั้งคู่มือการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นและเอกสารหลักฐานอื่น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐/๓ ภายใต้อำนาจของมาตรา ๖๐/๓๔ และมาตรา ๖๐/๓๕ ผู้ขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ต้องเป็นนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะประเภทที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน อธิปไตยอาจกำหนดให้ใช้คุณสมบัติและลักษณะอื่นที่แตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ก็ได้

มาตรา ๖๐/๔ ให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๓ (๑) และ (๒) มาตรา ๔๑/๒๔ มาตรา ๔๑/๒๕ และมาตรา ๔๑/๒๖ มาใช้บังคับกับทุน อำนาจการบริหารกิจการ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของผู้ขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐/๕ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการสาธารณะ เมื่อผู้ขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้ยื่นคำขอตามมาตรา ๖๐/๒ แล้ว ถ้าอธิบดีเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะให้ดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ขอใบรับรองเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อน ให้อธิบดีมีอำนาจออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราวได้ โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดไว้ด้วยก็ได้

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราว ให้ใช้ได้จนกว่าจะออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ หรือจนถึงวันที่อธิบดีกำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราวนั้น แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับจากวันที่ออกใบรับรอง

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราวตามมาตรา ๖๐/๕ ให้เสียค่าธรรมเนียมเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐/๖ อธิบดีจะออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้แก่ผู้ขอได้เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๖๐/๓ และมาตรา ๖๐/๔

(๒) ลักษณะทางกายภาพของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต และของสิ่งกีดขวางโดยรอบ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งติดตั้ง อุปกรณ์ และบริการทั้งในเวลาปกติและเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

(๓) ผู้ที่จะเป็นผู้จัดการสนามบินสาธารณะมีใบรับรองตามมาตรา ๖๐/๑๒

(๔) มีระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิรภัย และการรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน และคู่มือการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น เป็นไปตามมาตรา ๖๐/๑๕

(๕) มีบุคลากรที่มีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต

ในการออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการดำเนินงานได้ตามที่เห็นสมควร และเพื่อประโยชน์ในการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีแยกประเภทเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในใบรับรองว่าเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเป็นเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่เป็นสาระสำคัญ

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๐/๓ ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้มีอายุคราวละสิบปี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน

มาตรา ๖๐/๔ การขอต่ออายุใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะยื่นคำขอต่ออธิบดีก่อนวันที่ใบรับรองดังกล่าวสิ้นอายุไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่ออธิบดีได้ตรวจสอบคุณสมบัติและขีดความสามารถของผู้ขอแล้ว หากปรากฏว่าผู้ขอคงมีคุณสมบัติและขีดความสามารถในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตได้ตามใบรับรอง ให้อธิบดีต่ออายุใบรับรอง ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๓

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นต่อไปได้ จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบรับรอง

มาตรา ๖๐/๕ เมื่อมีเหตุตามมาตรา ๖๐/๓๒ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้อธิบดีมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๖๐/๑๐ หากผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบิน

สาธารณะให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีล่วงหน้าอย่างน้อยหกสิบวัน พร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐/๑๑ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดให้มีผู้จัดการสนามบินสาธารณะคนหนึ่ง เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรอง

มาตรา ๖๐/๑๒ ผู้ที่จะเป็นผู้จัดการสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๑๑ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะจากอธิบดี

การขอ การออก และการเพิกถอนใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐/๑๓ ผู้จัดการสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๑๑ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้และความชำนาญตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน
- (๓) มีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐/๑๔ ให้ผู้จัดการสนามบินสาธารณะมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตซึ่งให้บริการสาธารณะเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๕ (๑) (๓) (๔) และ (๕) มาตรา ๖๐/๑๖ และมาตรา ๖๐/๑๗

มาตรา ๖๐/๑๕ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการอย่างเสมอภาค และจัดเก็บค่าบริการ ค่าภาระหรือเงินตอบแทนอื่นใดให้เป็นไปตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐/๓๗

(๒) ควบคุมการดำเนินการของผู้จัดการสนามบินสาธารณะ

(๓) ดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น โดย

(ก) จัดให้มี ปรับปรุง และปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงานระบบการจัดการด้านนิรภัย การรักษาความปลอดภัย และระบบการตรวจสอบภายในของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น

(ข) จัดให้มีบุคลากรอย่างเพียงพอ และมีระบบควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรดังกล่าวอยู่เสมอ

(ค) จัดให้มีคู่มือการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตสำหรับบุคลากรอย่างครบถ้วน และปรับปรุงหรือแก้ไขคู่มือการดำเนินงานดังกล่าวให้ทันสมัยอยู่เสมอ

(ง) รักษาสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต สิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งสิ่งติดตั้งและอุปกรณ์ในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

(จ) ควบคุมดูแลการบริการภายในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามที่ได้รับใบรับรองนั้น ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

(ฉ) จัดทำรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๔) ให้ความร่วมมือแก่อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามมาตรา ๖๐/๑๕ มาตรา ๖๐/๒๐ และมาตรา ๖๐/๒๒

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตาม (๓) ให้เป็นไปตามประเภทใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะที่ได้รับ

ระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงาน ระบบการตรวจสอบภายใน ระบบควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร และคู่มือการดำเนินงานตาม (๓) ให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีข้อมูลที่ครบถ้วนตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๐/๑๖ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ต้องควบคุมดูแลมิให้มีการใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองนั้นผิดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

มาตรา ๖๐/๑๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานตามใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะขึ้นอากาศยาน รวมถึงสิ่งใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยาน

(๒) ตรวจสอบสัมภาระหรือสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน

(๓) ตรวจสอบบุคคล ยานพาหนะ รวมทั้งสิ่งของที่จะเข้าไปในเขตหวงห้ามของสนามบิน

การตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ประกาศเขตหวงห้าม และแต่งตั้งพนักงานเพื่อปฏิบัติการ โดยการแต่งตั้งพนักงานดังกล่าว จะต้องแจ้งให้อธิบดีทราบล่วงหน้า เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดคุณสมบัติของพนักงานเพื่อดำเนินการตามมาตรานี้ และผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจะต้องจัดทำบันทึกประวัติและผลการปฏิบัติงานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตามมาตรานี้ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๐/๑๘ ในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ อาจขอให้คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือตัวแทนของผู้ดำเนินการเดินอากาศเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบสัมภาระหรือสินค้าที่จะบรรทุกไปกับอากาศยานที่ขึ้นจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะแทน และให้นำความในมาตรา ๖๐/๑๗ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับ

มาตรา ๖๐/๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจสั่งให้อธิบดีเข้าดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบตามมาตรา ๖๐/๑๗ และมาตรา ๖๐/๑๘ ได้

มาตรา ๖๐/๒๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามหมวดนี้ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานและเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ยึดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อการตรวจสอบ

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) ตั้งระงับการดำเนินงานสนามบินสาธารณะในส่วนที่ไม่เป็นไปตามกระบวนการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิรภัย การรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน คู่มือการดำเนินงานสนามบิน หรือเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๖๐/๖ หรือที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ

มาตรา ๖๐/๒๑ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจะโอนสิทธิตามใบรับรองให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

การยื่นคำขอโอนสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐/๒๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือรักษาความปลอดภัยสาธารณะ ให้อธิบดีมีอำนาจตั้งระงับการดำเนินงานของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือสั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินงานแทนจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดไป

มาตรา ๖๐/๒๓ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะเป็นการชั่วคราวได้

ในการสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรานี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสนามบินขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน และกรรมการอีกไม่เกินหกคน โดยให้มีผู้แทนจากกระทรวงคมนาคมอย่างน้อยหนึ่งคนและบุคคลที่คณะกรรมการการบินพลเรือนเสนอแต่งตั้งหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น

มาตรา ๖๐/๒๔ ให้อธิบดีแจ้งคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ เป็นหนังสือให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะทราบ และให้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น หรือที่อื่นตามที่อธิบดีเห็นสมควร พร้อมทั้งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยสองฉบับสามวันติดต่อกัน

มาตรา ๖๐/๒๕ เมื่อมีคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินมีอำนาจหน้าที่จัดการดำเนินงาน สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตดังกล่าว

ให้ประธานกรรมการควบคุมสนามบิน เป็นผู้แทนของนิติบุคคลที่ได้รับใบรับรองการ ดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจ หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐/๒๐ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ พนักงานควบคุมสนามบินคนหนึ่งหรือหลายคนให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดได้

มาตรา ๖๐/๒๖ เมื่อมีคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓

(๑) ห้ามมิให้คณะกรรมการ กรรมการ และพนักงานของนิติบุคคลที่ได้รับใบรับรองการ ดำเนินงานสนามบินสาธารณะ กระทำกิจการใด ๆ ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ที่รัฐมนตรีสั่งควบคุมตามมาตรา ๖๐/๒๓ อีกต่อไป เว้นแต่จะได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ควบคุมสนามบิน

(๒) ให้กรรมการและพนักงานของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นจัดการ ตามสมควรเพื่อรักษาทรัพย์สินและประโยชน์ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น และต้องรับรายงานให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินทราบ และส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสาร และสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สิ้นทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๖๐/๒๗ เมื่อมีคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ ให้ผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องสนามบินอนุญาตหรือที่ ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น แจ้งการครอบครองให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๖๐/๒๘ ในการเข้าควบคุมสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตาม มาตรา ๖๐/๒๓ ให้เรียกเก็บค่าดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นเป็น รายได้ของแผ่นดิน

คำดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บในอัตรา ร้อยละห้าของรายได้ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ในระหว่างที่เข้าควบคุม สนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวนั้น

หากในรอบปีบัญชีใด การดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น ไม่มีกำไรหรือมีกำไรไม่ครบคำดำเนินการสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวตามอัตราที่กำหนดไว้ใน วรรคสอง ให้ได้รับการยกเว้นหรือเรียกเก็บคำดำเนินการได้เท่าที่มีกำไร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๐/๒๕ กรรมการควบคุมสนามบิน และพนักงานควบคุมสนามบินที่คณะกรรมการ ควบคุมสนามบินแต่งตั้ง อาจได้รับค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการควบคุมสนามบิน ให้จ่ายจากสินทรัพย์ของนิติบุคคลที่ได้รับ ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

มาตรา ๖๐/๓๐ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสนามบินเห็นว่าเหตุแห่งการควบคุมสนามบิน อนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตหมดสิ้นไป ให้รายงานรัฐมนตรีเพื่อสั่งเลิกการควบคุม และให้นำ มาตรา ๖๐/๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อรัฐมนตรีสั่งเลิกการควบคุม ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินส่งมอบสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นแก่ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะดังกล่าวตาม ระเบียบที่ปลัดกระทรวงคมนาคมกำหนด

มาตรา ๖๐/๓๑ อธิบดีมีอำนาจพักใช้ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้ ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบินสาธารณะไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๔ มาตรา ๖๐/๑๕ มาตรา ๖๐/๑๖ หรือมาตรา ๖๐/๑๗ และอธิบดี ได้สั่งให้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไม่อาจแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดความปลอดภัยได้ภายในระยะเวลา ตามคำสั่งของอธิบดี ให้อธิบดีกำหนดระยะเวลาสั่งพักใช้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบินสาธารณะ ไม่ยินยอมให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี หรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐/๒๐

มาตรา ๖๐/๓๒ อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีความจำเป็นเพื่อความมั่นคงของชาติ
- (๒) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสภาพทางกายภาพของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตหรือของบริเวณใกล้เคียงสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตในสาระสำคัญแตกต่างไปจากในขณะที่ยื่นใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจนเป็นเหตุให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการใช้สนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวนั้น
- (๓) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต อันมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตในลักษณะที่ไม่อาจแก้ไขได้
- (๔) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้รับใบรับรองโดยแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จหรือไม่ครบถ้วน โดยมีเจตนาเพื่อให้ได้รับใบรับรองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะขาดคุณสมบัติหรือลักษณะตามมาตรา ๖๐/๓ หรือมาตรา ๖๐/๔ และไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของอธิบดี
- (๖) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบินสาธารณะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐/๑๔ มาตรา ๖๐/๑๕ มาตรา ๖๐/๑๖ และมาตรา ๖๐/๑๗ ที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการอย่างร้ายแรง
- (๗) มีการสั่งพักใช้ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปภายในช่วงเวลาสองปี

เมื่ออธิบดีสั่งเพิกถอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะส่งคืนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต่ออธิบดีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับรอง

มาตรา ๖๐/๓๓ เพื่อประโยชน์แห่งความต่อเนื่องของการให้บริการสาธารณะ ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๓๑ หรือมาตรา ๖๐/๓๒ อธิบดีอาจเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต่อไปเป็นการชั่วคราวเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนที่จะเกิดแก่สาธารณะได้

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๖๐/๒๓ มาตรา ๖๐/๒๔ มาตรา ๖๐/๒๕ มาตรา ๖๐/๒๖ มาตรา ๖๐/๒๗ มาตรา ๖๐/๒๘ มาตรา ๖๐/๒๙ และมาตรา ๖๐/๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐/๓๔ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ดำเนินการโดยกรมการขนส่งทางอากาศ จะเปิดให้บริการแก่สาธารณะได้ต่อเมื่อระบบการจัดการด้านนิตย การรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน และคู่มือการดำเนินงานของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๕ วรรคสาม

การดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในระบบการควบคุมและการตรวจสอบตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๖๐/๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐/๓๔ ในกรณีสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ดำเนินการโดยส่วนราชการ และส่วนราชการนั้นประสงค์จะเปิดให้บริการแก่สาธารณะ ให้อยู่คู่มือการดำเนินงาน ระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิตย การรักษาความปลอดภัย และระบบการตรวจสอบภายใน ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๕ วรรคสาม ต่ออธิบดี และให้เริ่มดำเนินงานให้บริการแก่สาธารณะได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งให้หยุดดำเนินงาน

เมื่ออธิบดีได้ตรวจสอบคู่มือการดำเนินงาน ลักษณะทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งติดตั้ง และอุปกรณ์ บริการเมื่อมีเหตุฉุกเฉินและบริการอื่นของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น สิ่งกีดขวางโดยรอบสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตเพื่อความปลอดภัยของอากาศยาน ความรับผิดชอบของผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต และเอกสารหลักฐานอื่นตามวรรคสองแล้ว เห็นว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๕ วรรคสาม และส่วนราชการตามวรรคหนึ่งมีขีดความสามารถดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตได้อย่างปลอดภัย ให้อธิบดีออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะไว้เป็นหลักฐาน

การดำเนินงานสนามบินสาธารณะของส่วนราชการตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในหมวด ๖ ทวิ มาตรา ๖๐ ทรี แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๖ ทวิ
ค่าบริการผู้โดยสารขาออก

มาตรา ๖๐/๓๖ ในหมวดนี้

“ปีบัญชี” หมายความว่า ปีบัญชีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต ต้องจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี แต่สำหรับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน ให้หมายความรวมถึงปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๖๐/๓๗ ค่าบริการผู้โดยสารขาออกให้เรียกเก็บได้เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์เกี่ยวกับความปลอดภัยและการบำรุงรักษาสนามบิน การจัดหาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินสำหรับผู้โดยสาร ตลอดจนการรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบิน

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตจะเรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกจากผู้โดยสารอากาศยาน ณ สนามบินอนุญาตได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๖๐/๓๘ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตที่ประสงค์จะเรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารตามมาตรา ๖๐/๓๗ ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีเพื่อเสนอรัฐมนตรีอนุมัติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐/๓๙ ค่าบริการผู้โดยสารขาออกให้ใช้จ่ายได้ เพื่อการดังต่อไปนี้

- (๑) การซ่อมแซม ปรับปรุง หรือขยายสนามบิน
- (๒) การจัดหา ปรับปรุง หรือดำเนินงานสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินให้แก่ผู้โดยสาร
- (๓) การปรับปรุงความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยของสนามบิน
- (๔) การก่อสร้างหรือการติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบทางเสียงที่เกิดขึ้นจากการใช้สนามบิน
- (๕) การรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบิน
- (๖) การอื่นที่เกี่ยวข้องกับสนามบิน ตามที่รัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖๐/๔๐ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตที่ได้รับอนุมัติ ให้เรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง จัดทำ

(๑) งบที่แสดงรายได้และค่าใช้จ่ายของค่าบริการผู้โดยสารขาออก ตามหลักเกณฑ์การปันส่วนที่อธิบดีเห็นชอบ

(๒) งบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ

(๓) รายงานเกี่ยวกับการเงินแสดงถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการรับและจ่ายเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกที่ได้รับ

งบประมาณประจำปีตาม (๒) ให้ยื่นต่ออธิบดีก่อนเริ่มปีบัญชีไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและในกรณีที่ค่าใช้จ่ายงบลงทุนมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงให้จัดทำเป็นโครงการเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติก่อน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

รายงานเกี่ยวกับการเงินตาม (๓) ให้ยื่นต่ออธิบดีทุกครึ่งรอบปีบัญชีภายในหกสิบวันนับแต่วันครบกำหนด

มาตรา ๖๐/๔๑ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสาร เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตอาจขอให้รัฐมนตรีกำหนดให้เจ้าของหรือผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกแทนได้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศเป็นผู้จัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ จะกำหนดให้มีค่าตอบแทนการจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกแก่ผู้จัดเก็บไว้ด้วยก็ได้

บุคคลตามวรรคสอง มีหน้าที่จัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกและนำส่งให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ไม่นำส่งหรือนำส่งเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกไม่ครบภายในกำหนดระยะเวลา บุคคลนั้นต้องชดใช้จำนวนเงินค่าบริการที่ขาดพร้อมด้วยเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าต่อปีให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต

มาตรา ๖๐/๔๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการจัดเก็บและการใช้จ่ายค่าบริการผู้โดยสารขาออกให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสนามบินอนุญาต หรือสถานที่ประกอบการของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต หรือของผู้มีหน้าที่จัดเก็บตามมาตรา ๖๐/๔๑ วรรคสอง ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติการตามความในหมวดนี้

(๒) ตรวจสอบการทำงานประมาณ การจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกและการทำบัญชี

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับค่าบริการผู้โดยสารขาออก

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๖๐/๔๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารสนามบินที่ใช้เพื่อสาธารณะเป็นการทั่วไป ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตนำเงินที่ได้จากการจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกในอัตราไม่เกินร้อยละสิบเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔

มาตรา ๖๐/๔๔ ให้กรรมการขนส่งทางอากาศจัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนขึ้นทุนหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

ในกรณีที่สนามบินอนุญาตตามหมวดนี้ ดำเนินงานโดยกรรมการขนส่งทางอากาศให้นำส่งเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกที่กรรมการขนส่งทางอากาศจัดเก็บได้ตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง เข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่ง

การใช้จ่ายเงินจากบัญชีเงินทุนหมุนเวียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการใช้จ่ายเงินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและให้อธิบดีจัดทำรายงานการเงินเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกที่ได้รับตามวรรคสอง ขึ้นต่อรัฐมนตรีทุกหกเดือน

มาตรา ๖๐/๔๕ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน เจ้าของหรือผู้ดำเนินการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ หรือผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยาน เรียกเก็บค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ เกินอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๖๐ จ แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีสั่งให้นำเงินส่วนที่เกินส่งเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่าสิบห้าวัน และในกรณีที่ไม่นำส่งให้คิดเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าต่อปี

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร อธิบดีอาจอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาในการนำส่งเงินส่วนที่เกินและหรือเงินเพิ่ม ทั้งนี้ โดยให้ชำระดอกเบี้ยตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไปตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงคมนาคมกำหนด

ในกรณีที่มีข้อโต้แย้ง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐/๔๖ ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับแก่ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ให้บริการสาธารณะด้วย

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗/๑ และมาตรา ๖๗/๒ ในหมวด ๘
อำนาจตรวจ ยึด และหน่วยงานนี้ยว แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๖๗/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๗/๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๑) นำอากาศยานทำการบิน โดยไม่นำใบสำคัญการจดทะเบียน ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ สมุดปูมเดินทาง ใบอนุญาตเครื่องวิทยุสื่อสารถ้ามีเครื่องวิทยุสื่อสาร บัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารและ บัญชีแสดงรายการสินค้าติดไปกับอากาศยานตามมาตรา ๑๖ (๑) (๓) (๔) (๖) (๗) (๘) หรือ (๙)

(๒) นำอากาศยานทำการบิน โดยอากาศยานนั้นไม่แสดงเครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน หรือไม่ติดแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานตามมาตรา ๑๖ (๒)

(๓) นำอากาศยานทำการบิน โดยมีผู้ประจำหน้าที่ที่ไม่นำใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ของตน ติดไปกับอากาศยานตามมาตรา ๑๖ (๕)

(๔) นำอากาศยานส่วนบุคคลทำการบิน โดยไม่นำใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลติดไป กับอากาศยานตามมาตรา ๒๕ เบญจ

(๕) นำอากาศยานทำการบิน โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศ หรือข้อจำกัดอื่นตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๔ วรรคหนึ่ง หรือเงื่อนไขหรือข้อจำกัด การใช้งานตามมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง ที่เกี่ยวกับความปลอดภัย โดยไม่มีเหตุอันสมควร

ผู้ใดนำอากาศยานทำการบิน โดยอากาศยานนั้นไม่ได้จดทะเบียนอากาศยานตามมาตรา ๓๐ หรือไม่มีสมุดปฐมเดินทางตามมาตรา ๑๖/๑ หรือมีผู้ประจำหน้าที่ซึ่งไม่มีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ไม่จัดให้มีสมุดปฐมเดินทางตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีสมุดปฐมเดินทางแต่มีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง

(๒) ไม่เก็บรักษาสมุดปฐมเดินทางตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม

(๓) ไม่จัดให้มีเครื่องหมายสัญญาติและทะเบียนหรือไม่ติดแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๓๓

มาตรา ๗๐ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดไม่บันทึกรายการในสมุดปฐมเดินทาง บันทึกรายการในสมุดปฐมเดินทางไม่ครบถ้วน หรือบันทึกรายการในสมุดปฐมเดินทางไม่ตรงตามความเป็นจริงตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ไม่จัดให้มีบัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารหรือบัญชีแสดงรายการสินค้าตามมาตรา ๑๖/๓ วรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีแต่มีรายการไม่ครบถ้วนหรือมีรายการไม่ตรงตามความเป็นจริง

(๒) ไม่เก็บรักษาบัญชีหรือไม่บันทึกรายการในบัญชีตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตามมาตรา ๑๖/๓ วรรคสอง

มาตรา ๗๒ เว้นแต่จะมีกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายแก่อากาศยานหรือบุคคลในอากาศยาน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำอากาศยานขึ้นลงโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๕๐ ทวิ

(๒) นำอากาศยานบินนอกเส้นทางบินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๓ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดนำอากาศยานทำการบินโดยฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๔ ผู้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ผู้ดำเนินการเดินอากาศเก็บค่าโดยสารหรือค่าธรรมเนียมไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด หรือเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐

(๒) เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะเก็บค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใด นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง หรือเกินอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดหรืออนุมัติตามมาตรา ๕๖ วรรคสองหรือ วรรคสาม แล้วแต่กรณี

(๓) เจ้าของหรือผู้ดำเนินการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะเก็บค่าบริการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๗

(๔) คณะกรรมการ กรรมการ และพนักงานของนิติบุคคลที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะกระทำการใด ๆ ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตโดยฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐/๒๖

(๕) เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออก โดยไม่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีหรือเกินกว่าที่รัฐมนตรีอนุมัติตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง

(๖) ผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานผู้ใดเก็บค่าบริการเกินอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติตามมาตรา ๖๐ จ

มาตรา ๑๕ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่บุคคลอื่นในอากาศยาน หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ หรือผู้ประกอบการในสนามบินอนุญาต หรือผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยหรือแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำอากาศยานบินเข้าหรือบินผ่านเขตห้ามหรือเขตกำกัการบินซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๒

(๒) นำอากาศยานไทยบินออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๓

(๓) นำอากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักรโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๔

(๔) นำอากาศยานทหารต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๖๐ สัตต วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๘ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) บังคับหรือปล่อยอากาศยาน ซึ่งไม่มีนักบินหรือทิ้งร่มอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๔

(๒) ขัดขวางหรือหลีกเลี่ยงการตรวจค้นตามมาตรา ๖๐/๑๓ มาตรา ๖๐/๑๔ หรือมาตรา ๖๐/๑๕

(๓) ขัดขวางการเข้าดำเนินการหรือเข้าควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ หรือมาตรา ๖๐/๓๓

(๔) ไม่แจ้งการครอบครองทรัพย์สินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวที่ถูกสั่งควบคุมการดำเนินงานให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินทราบตามมาตรา ๖๐/๒๓

มาตรา ๗๕ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ส่งหรือพายุทธภัณฑ์ไปกับอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕

(๒) ส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์ไปกับอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๒๖

(๓) เป็นผู้ประจําหน้าที่โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๒

ในกรณีที่ผู้ควบคุมอากาศยานทำการบินโดยรู้ว่ามีผู้กระทำความผิดตาม (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๖๐ เบญจ วรรคสาม ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๑ ผู้ใดใช้อากาศยานส่วนบุคคลทำการบินโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาท และในกรณีที่เป็นการผิดต่อเนื่องกันให้ปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติ
ให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๓ ผู้จดทะเบียนอากาศยานผู้ใดไม่ส่งคืนใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๒
วรรคสอง หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะผู้ใดไม่ส่งคืนใบรับรอง
การดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๓๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาทและปรับอีกวันละสองพันบาทจนกว่าจะส่งคืน

มาตรา ๘๔ ผู้ใดแสดงหรือใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์และทะเบียนหรือแผ่นแสดงเครื่องหมาย
อากาศยานบนอากาศยาน ที่แตกต่างไปจากที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตาม
มาตรา ๓๓ หรือนำอากาศยานที่แสดงหรือใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์และทะเบียนหรือแผ่นแสดง
เครื่องหมายอากาศยานดังกล่าวทำการบิน โดยรู้ว่อากาศยานนั้นแสดงหรือใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์และ

ทะเบียนหรือแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ได้รับใบรับรองแบบผู้ใดไม่แจ้งคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๑/๑๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๑) (๓) (๓) หรือ (๘)

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแบบ วิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดในใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๑/๓๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๑/๔๑ หรือมาตรา ๔๑/๕๑

(๓) ไม่แจ้งการผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือบริภัณฑ์ที่แตกต่างไปจากแบบที่ไม่ใช่สาระสำคัญต่ออธิบดีตามมาตรา ๔๑/๔๒ (๑) หรือมาตรา ๔๑/๕๒ (๑)

มาตรา ๘๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือมีสิทธิผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๒) หรือมาตรา ๔๑/๕๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๙ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ผลิตอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๒๑

(๒) ผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๓๒

(๓) ประกอบกิจการหน่วยซ่อมโดยไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรา ๔๑/๕๔

(๔) ประกอบกิจการบำรุงรักษาอากาศยานต่างประเทศในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๐๐

(๕) เปิดสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานให้บริการแก่สาธารณะ โดยไม่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจากอธิบดีตามมาตรา ๖๐/๑

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานหรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานผู้ใดผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๑/๒๗ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๑/๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๓๗ หรือผลิตบริษัทโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือใบอนุญาตผลิตบริษัทผู้ใดผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือบริษัทแตกต่างไปจากแบบในสาระสำคัญโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามมาตรา ๔๑/๔๒ (๒) หรือมาตรา ๔๑/๕๒ (๒) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๕๓ เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามมาตรา ๔๑/๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตน หรือใช้งานชิ้นส่วนดังกล่าวโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๑/๔๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ใดปลอมเครื่องหมายหรือรหัสกำกับของผลิตภัณฑ์ลงบนผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๔๑/๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ไม่ยินยอมให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๑/๕๑ มาตรา ๖๐/๒๐ มาตรา ๖๐/๔๒ หรือมาตรา ๖๖

(๒) ไม่ยินยอมให้คณะกรรมการสอบสวนปฏิบัติการตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๕๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดโอนใบอนุญาตผลิตโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๖๐ หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะผู้ใดโอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๕๘ พนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตที่ได้รับใบอนุญาตให้มีอำนาจออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศหรือหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๑/๖๖ วรรคสี่ หรือตามมาตรา ๔๑/๗๔ วรรคสอง หรือพนักงานของผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือตัวแทนของผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๖๐/๑๗ วรรคสอง และการกระทำความผิดไม่เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดบำรุงรักษาอากาศยานโดยใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๘๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดนำอากาศยานทำการบินโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๘๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดนำอากาศยานทำการบินโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๑/๕๐ หรือมาตรา ๔๑/๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๓ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรองหน่วยซ่อมตามมาตรา ๔๑/๕๕

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดในการกำกับดูแลการดำเนินงานที่ให้ช่วงไปตามมาตรา ๔๑/๑๐๔ วรรคสอง

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานที่อธิบดีกำหนดในการอนุญาตให้ผลิตเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๑๐๕ วรรคสอง

มาตรา ๑๐๔ พนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมซึ่งมีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองงานผู้ใดรับรองงานตามมาตรา ๔๑/๑๐๑ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) อันเป็นเท็จต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมผู้ใดละเลยปล่อยให้พนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมรับรองงานตามวรรคหนึ่งอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมตามวรรคหนึ่ง

พนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมซึ่งมีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๐๒ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๕ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมหรือผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๐๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๐๖ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมผู้ใดผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานเพื่อใช้เองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามมาตรา ๔๑/๑๐๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ เจ้าของ ผู้จดทะเบียนหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศอากาศยานต่างประเทศผู้ใดไม่แจ้งการบำรุงรักษาให้อธิบดีทราบตามมาตรา ๔๑/๑๐๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

เจ้าของ ผู้จดทะเบียนหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศอากาศยานต่างประเทศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๐๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๐๘ ผู้ประจำหน้าที่ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๑) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีสิทธิทำการตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๔๕

(๒) ไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๔๕

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๐

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ หรือจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบินสาธารณะผู้ใดไม่ควบคุมดูแลให้มีการใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามที่ได้รับใบรับรอง โดยผิดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่ระบุไว้ในใบรับรองตามมาตรา ๖๐/๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่องกันให้ปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำโดยผิดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่ระบุไว้ในใบรับรองว่าเป็นเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่เป็นสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่องกันให้ปรับอีกวันละสองหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดเป็นผู้จัดการสนามบินสาธารณะโดยไม่ได้รับใบรับรองจากอธิบดีตามมาตรา ๖๐/๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๒ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบินสาธารณะผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ จัตวา วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๔ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือตัวแทนเจ้าของอากาศยานในกรณีอากาศยานต่างประเทศผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดแก่อากาศยานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดมีผลิตภัณฑ์ไว้เพื่อจำหน่ายโดยรู้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไม่เป็นไปตามแบบหรือมาตรฐานที่ปรากฏเครื่องหมายหรือรหัสกำกับไว้ที่ผลิตภัณฑ์นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดปลอมใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาตหรือหนังสือรับรอง ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการกระทำผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคสอง เป็นผู้ปลอมเอกสารตามวรรคหนึ่งด้วย ให้ลงโทษตามวรรคสองแต่กระหนเดียว

มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินกิจการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้น ได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอม หรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๑๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๒๐ มีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการการบินพลเรือนอาจออกข้อบังคับกำหนดให้การกระทำความผิดซ้ำ หรือการกระทำความผิดที่เห็นว่าร้ายแรง เป็นความผิดที่ไม่อาจเปรียบเทียบปรับตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๑๒๐ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

(๑) พนักงานสอบสวน สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือโทษปรับตามมาตรา ๑๑๗

(๒) อธิบดี สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือโทษปรับที่ไม่ใช่ความผิดที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตาม (๑)

(๓) คณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวเกินกว่าห้าหมื่นบาท หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือโทษปรับที่ไม่ใช่ความผิดที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตาม (๑) หรือของอธิบดีตาม (๒)

ในการเปรียบเทียบตามหมวดนี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๒๑ ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีทรัพย์สินซึ่งทำหรือมีไว้เป็นความผิด หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นทรัพย์สินที่บุคคลได้มาโดยการกระทำความผิด ความผิดนั้นอาจเปรียบเทียบได้ต่อเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัด ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๒๒ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกรมการขนส่งทางอากาศ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๓ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑๕ ที่ไม่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๒๐ (๑) หากผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้กรมการขนส่งทางอากาศภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๒๔ ให้คณะกรรมการการbinพลเรือนมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามมาตรา ๑๒๑

มาตรา ๑๒๕ เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใดแล้ว เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนด ซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๒๖ ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาตามมาตรา ๑๒๕ ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์ไปกับอากาศยาน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒)	ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๓)	ใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔)	ใบรับรองแบบอากาศยาน	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕)	ใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๖)	ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๗)	การรับรองใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานหรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม ซึ่งออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ทำความตกลงกับประเทศไทย	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๘)	ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๙)	ใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราว	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐)	ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑)	ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๒)	ใบอนุญาตผลิตบริษัท	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓)	ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๔)	ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออก	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท

(๑๕) หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๑๖) หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ สำหรับการส่งออก	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๑๗) ใบอนุญาตเป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ หรือหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๘) ใบรับรองหน่วยซ่อม	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๙) ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒๐) ใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ ซึ่งออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย	ฉบับละ	๔,๐๐๐	บาท
(๒๑) ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน			
(ก) สำหรับสนามบินที่ให้บริการสาธารณะ	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐	บาท
(ข) สำหรับสนามบินส่วนบุคคล	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๒) ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก ในการเดินอากาศ	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
(๒๓) ใบอนุญาตจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน			
(ก) เกินกว่า ๓ เดือน	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(ข) ไม่เกิน ๓ เดือน	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๒๔) ใบรับรองการดำเนินงานสนามบิน สาธารณะ	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๕) ใบรับรองการดำเนินงานสนามบิน สาธารณะชั่วคราว	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(๒๖) ใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒๗) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการ	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท

มาตรา ๒๕ อากาศยานที่ได้รับใบรับรองแบบจากรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้
ทำความตกลงกับประเทศไทย และได้รับใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๔๙๓ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าอากาศยานดังกล่าวได้รับ

หนังสือรับรองแบบอากาศยานจากอธิบดีตามความในมาตรา ๔๑/๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อเป็นหลักฐานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องขอหนังสือรับรองแบบเฉพาะการต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

แบบของหนังสือรับรองแบบเฉพาะการ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดและให้นำความในมาตรา ๔๑/๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ผู้ใดทำการผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำการผลิตต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขออนุญาตผลิตต่ออธิบดีตามมาตรา ๔๑/๒๑ หรือมาตรา ๔๑/๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ทำการผลิตต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะแจ้งไม่อนุญาต

การออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานหรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีพิจารณาและมีคำสั่งภายในเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งาน ตลอดจนการทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ทำการผลิตหรือที่ผลิตมาแล้ว และการออกและการติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๑/๒๓ วรรคสาม มาตรา ๔๑/๕๕ มาตรา ๔๑/๕๖ และมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ผู้ใดทำการผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ทดแทนในอากาศยาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำการผลิตต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขออนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพต่ออธิบดีตามมาตรา ๔๑/๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการผลิตต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะแจ้งไม่อนุญาต

การออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีพิจารณาและมีคำสั่งภายในเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งาน ตลอดจนการทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่ชิ้นส่วนที่ทำการผลิต

หรือที่ผลิตมาแล้ว และการออกและการติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของชิ้นส่วนดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๑/๓๕ วรรคสาม มาตรา ๔๑/๕๕ มาตรา ๔๑/๕๖ และมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘ ผู้ใดมีผลิตภัณฑ์ที่จะต้องได้รับอนุญาตผลิตตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไว้ในครอบครองเพื่อใช้หรือเพื่อจำหน่าย ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือจำหน่ายต่อไปได้ตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งต่ออธิบดีภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เมื่ออธิบดีเห็นว่าผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยจะกำหนดวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการใช้งานหรือการจำหน่าย หรือการทำเครื่องหมายหรือรหัสกำกับไว้ที่ผลิตภัณฑ์ หรือการออกและการติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์นั้น ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๙ ใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ใบรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับนั้น ให้คงใช้บังคับได้เช่นเดียวกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่ออกให้ตามมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ใบแต่งตั้งให้เอกชนซึ่งเป็นพนักงานของผู้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์เป็นผู้ออกใบรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่อธิบดีออกให้ตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ว่าใบแต่งตั้งนั้นจะมีอายุ

หรือไม่ก็ตาม ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์นั้น

มาตรา ๓๐ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกตามมาตรา ๔๑/๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศนั้น

มาตรา ๓๑ ใบรับรองหน่วยซ่อมที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบรับรองนั้นจะสิ้นอายุ

การแต่งตั้งของผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อม ให้พนักงานของตนเป็นผู้รับรองงานที่หน่วยซ่อมได้บำรุงรักษา ที่อธิบดีเห็นชอบตามระเบียบของกรมการขนส่งทางอากาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุใบรับรองหน่วยซ่อมนั้น

มาตรา ๓๒ บรรดาเงินค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่เจ้าของอากาศยานหรือผู้มีสิทธิครอบครองอากาศยานหรือตัวแทนจัดเก็บตามมาตรา ๖๐ ตรี วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ส่งเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินที่ผู้โดยสารนั้นออกเดินทางตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐ ตรี วรรคสองและวรรคสาม และให้นำความในมาตรา ๖๐ ตรี วรรคสี่ มาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๓๓ บรรดาสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่เปิดให้บริการแก่สาธารณะอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นยื่นคำขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต่ออธิบดีตามมาตรา ๖๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตดังกล่าวดำเนินการต่อไปได้ จนกว่าอธิบดีจะแจ้งว่าสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น ต้องจัดให้มีผู้จัดการสนามบินสาธารณะที่มีใบรับรองจากอธิบดีตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามวรรคหนึ่ง อธิบดีอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะปฏิบัติเป็นการชั่วคราวเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการให้บริการสาธารณะได้

ถ้าเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ไม่ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ หรือเพื่อประโยชน์ในความต่อเนื่องของการให้บริการสาธารณะ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๐/๒๓ หรือมาตรา ๖๐/๓๓ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ให้สนามบินอนุญาตที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกโดยให้ถือว่าได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยให้จัดทำงบประมาณประจำปีเสนอต่ออธิบดีตามมาตรา ๖๐/๔๐ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และให้นับวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นวันเริ่มรับเงินค่าธรรมเนียมเพื่อการจัดทำบัญชีและรายงานเกี่ยวกับการเงินตามมาตรา ๖๐/๔๐

มาตรา ๓๕ ให้เงินทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๖๐ ตรี วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินจากบัญชีเงินทุนหมุนเวียนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๖๐ ตรี วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังตามมาตรา ๖๐/๔๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ตลอดจนข้อบังคับหรือการอนุมัติของคณะกรรมการการบินพลเรือน หรือคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือการอนุมัติของคณะกรรมการการบินพลเรือน หรือคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

มาตรา ๓๗ บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่คำขอดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว มีบทบัญญัติไม่เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Convention on International Civil Aviation) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และมาตรฐานสากลของประเทศต่าง ๆ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตอากาศยานและชิ้นส่วนของอากาศยาน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกข้อกำหนดและคำสั่งความสมควรเดินอากาศให้ครอบคลุมเรื่องดังกล่าว ตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการควบคุมและรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บและการนำส่งเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออก ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาและมาตรฐานสากล ทั้งนี้ เพื่อขยายโอกาสทางด้านอุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้